

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

«Πολυβότης γὰρ εἰς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφείξεν τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἡμερτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πῶς τὴν πείμετρον, ὕψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χῶμασι πρὸς τὴν ἥπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: 3ης Σεπτεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2021 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 178

ΜΑΝΑ, ΑΤΙΜΗΤΗ Η ΣΤΟΡΓΗ ΣΟΥ

Απέραντη, όσο και η πλάση
Ποιος θα μπορέσει ως βαθεία
την καρδιά σου ποτέ να διαβάσει...
(Γ. Βερίτης - Γκιάλας)

Όλη η ανθρωπότητα γιόρτασε κι εφέτος, λίγες μέρες πριν, την παγκόσμια Ημέρα της Μάνας. Αυτής της πιο μεγάλης, της πιο ιερής μορφής, που θα πρέπει να τιμάται κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε λεπτό. «Εν παντί τόπω και χρόνω» η ανθρωπότητα έχει χρέος να υποκλίνεται με σεβασμό, με τιμή, με ευγνωμοσύνη σ' αυτή τη μεγάλη και ηρωική μορφή, που με τη μεγάλη αγάπη της, με την ασυγκράτητη στοργή της, με την αυτοθυσία της, με τον τρόπο, που μόνο αυτή γνωρίζει, είναι πάντα έτοιμη για προσφορά και θυσία, έτοιμη για να ζεσταίνει ψυχές και να σκορπίσει χαρά, αισιοδοξία, ευτυχία στον περίγυρό της. Γι' αυτό και δεν υπάρχει άνθρωπος, όπου κι αν βρίσκεται, σ' όποια ηλικία, σ' όποια θέση, που να μη συγκινείται, ακούοντας τη λέξη «μάνα». Γιατί η μαγική αυτή λέξη περικλείει τόσο νόημα, τόσο περιεχόμενο για τον καθένα, ώστε, είν' αδύνατο, στο άκουσμά της να μην αιστανθεί την πραγματική αγάπη, να μη θυμηθεί την αληθινή θυσία, που μόνο στη μάνα βρίσκεται την τελειότητα της.

Στη μάνα, που σε κάθε χώρα, σε κάθε φυλή, σε κάθε κοινωνία είναι το πιο ιερό και μοναδικό πρόσωπο. Και είναι η ίδια η μάνα τον φτωχού και τον πλούσιου, του λευκού και του μαύρου, του βασιλιά και του στρατιώτη. Είναι αυτή, που σκύβει πάνω στην κούνια μας στην αρχή και πάνω στους ώμους μας αργότερα, για να σταλάξει τότε με το χέρι και το φιλί της, τότε με το δάκρυ της, δύναμη, αισιοδοξία, ανακαούφιση σε κάθε δύσκολη στιγμή. Τη μητρική στοργή και αγάπη καθημερινά τη συναντούμε κι όμως δεν την εκτιμούμε, παρά μόνο όταν πάψουμε να ακούμε τη φωνή της, όταν πάψουμε να αντικρίνομε τη μορφή της σιωπηλά και πάντα έτοιμη για συγκόρηση και θυσία. Όταν πάψουμε να ακούμε τις παραινέσεις της, τότε μόνο νιώθουμε τι ένιωθε, τότε νιώθουμε τον πόνο της, την αγωνία της, τη ψυχική της μεγαλοπρέπεια. Πολλά είναι τα εγκώμια, που έχουν γραφεί γι' αυτή την άγια μορφή, αυτή τη μεγάλη καρδιά. Κι ανάμεσά τους πάντα ξεχωρίζει το ποίημα του μεγάλου Γάλλου ποιητή Ρισπέν:

«Ένα παιδί, μοναχοπαιδί αγόρι αγάπης μας μάγισσα την κόρη.
Δεν αγαπάω εγώ, του λέει, τα παιδιά, μ' αν θέλεις να σου δώσω το φιλί μου
της μάνας σου να φέρεις την καρδιά, να αϊζώ, να τη φάει το σκαλί μου.
Τρέχει ο νιος, τη μάνα του σκοτώνει και την καρδιά τραβά και ξεριζώνει.
Και τρέχει να την πάει, μα σκοτώνεται και πέφτει ο νιος κατάγμα με δαύτη.
Κυλάει ο νιος και η καρδιά κυλάει και την ακούει να κλαίει και να μιλάει.
Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει: «Εκτύπησε, πουλάκι μου!» Και κλαίει!...»

Θέσεις-Αντιθέσεις

Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΞΕΧΑΣΜΕΝΑ ΛΟΥΤΡΑ

Μια ακόμα τουριστική περίοδος βρίσκεται το κτηριακό συγκρότημα των δημοτικών Λουτρών, ερειπωμένο κομμάρι στην παραλία του νησιού μας. Και η εικόνα του αποτελεί ασέβεια και περιφρόνηση στη μνήμη αυτών, που τα δημιούργησαν, ντροπή και προσβολή για το νησί και ενδεικτικό της αδυναμίας των κατά καιρούς αρμόδιων τοπικών παραγόντων μιας ολόκληρης τριακονταπενταετίας, να προβούν στην αναστήλωση και επαναλειτουργία τους.

Γνωστό και πολυσυζητημένο το πρόβλημα, όμως ο θυμός και η οργή, που νιώθει γι' αυτό η τοπική κοινωνία, το κρατά πάντα στην επικαιρότητα. Σε μια εποχή, που η ανάγκη για «τουριστική ανάπτυξη» αναμασιέται σαν καραμέλα στο στόμα των υπευθύνων, είναι οξύμωρο, οι ίδιοι αυτοί παράγοντες να γυρίζουν την πλάτη στο φορέα, που κατ' εξοχή θα...ζαναφέρει αυτή την ανάπτυξη. Στο ίδιο βαρύτιμο για το νησί και καύχημα για τους Νισύριους αποτελούσαν κάποτε τα δημοτικά Ιαματικά Λουτρά.

Ήταν πρωτοπόρα στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής και χρηματοδότη για τη Νίσυρο, σε εποχές μάλιστα ισχυρών οικονομικών αγελάδων. Σήμερα, που στο όνομα του Τουρισμού όλες οι πόρτες είναι ορθάνοικτες, σήμερα, που πολύς λόγος γίνεται για την οικονομική ευρωστία του Δήμου, σήμερα αυτή η πηγή παραμένει στείρα και άγονη.

Ως τότε άραγε:

ΣΤΟΝ ΔΗΟΗΧΟ ΤΟΥ ΕΟΡΤΑΣΜΟΥ ΤΩΝ 100 ΧΡΟΝΩΝ

Κατακλύστηκε η εφημερίδα μας από μηνύματα για τον εορτασμό των 100 χρόνων του «Γνωμαγόρας». Φίλοι του Συλλόγου και αναγνώστες των Ν.Ν., μαζί και Δωδεκανησιακοί συλλογικοί φορείς της Αθήνας, έσπευσαν να τον συγχαρούν για την εκατονταετή προσφορά του και να ευχηθούν να έχει τη δυνατότητα για συνέχιση την ίδια πορεία και στα επόμενα χρόνια της ζωής του. Παρόντες στον εορτασμό και η Δημοτική Αρχή της Νισύρου, ο Μητροπολίτης μας και συμπατριώτες μας της διασποράς, έστω και σε πολύ περιορισμένο αριθμό, των οποίων τα μηνύματα δημοσιεύθηκαν και τους ευχαριστούμε. Δυσάρεστη έκπληξη αποτέλεσε η σιγή και η απουσία των κατά τα άλλα, «αδελφών» Νισυριακών Συλλόγων. Μπορεί τα μέτρα κατά της πανδημίας, να μην επέτρεψαν την οργάνωση εορταστικών εκδηλώσεων. Όμως κανένα μέτρο δε στάθηκε εμπόδιο για την αποστολή μιας ευχετήριας «κάρτας», πέρα από την ευρεία πια χρήση των emails, όταν μάλιστα για τα γενέθλια του Συλλόγου έγινε επανειλημμένα λόγος από τις στήλες των Ν.Ν. Ο «Γνωμαγόρας», συνεπής προς τις υποχρεώσεις του απέναντι των άλλων Νισυριακών Συλλόγων, σέβεται τον τρόπο με τον οποίο ο καθένας τους συμπεριφέρεται. Όμως προκειμένου περί καθιερωμένων συλλογικών υποχρεώσεων, παραλείψεις σε βασικές αρχές εθιμοτυπίας και σε πρωτόκολλα συμπεριφοράς προκαλούν αίσθησι!...

ΚΑΘΩΣ ΜΠΑΙΝΟΜΕ ΣΤΗ ΝΕΑ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ

ΤΑ ΑΝΑΞΙΟΠΟΙΗΤΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ

Εισιόδοξα είναι τα μηνύματα από τους αρμόδιους παράγοντες, όσον αφορά το αναμενόμενο στην Ελλάδα ρεύμα τουριστών, κατά την αρχομένη τουριστική περίοδο. Κι απ' άκρη σ' άκρη της χώρας παρατηρείται οργασμός προετοιμασίας, με ολοφάνερο το στόχο σε κάποιες περιοχές, να μεγιστοποιηθούν οι σημαντότητες, να υπερπροβληθούν επουσιώδη, προκειμένου να δημιουργηθούν κράχτες για προσέλκυση... πελατείας.

Η Νίσυρος, μπορεί να στερείται σύγχρονης και επαρκούς τουριστικής υποδομής. Όμως έχει το προνόμιο να διαθέτει εκ φύσεως τους «κράχτες» αυτούς, που όμως υπάρχει πρόβλημα στον τρόπο προβολής και αξιοποίησης τους. Η φύση την έχει προικίσει και μάλιστα σπάταλα με όλα τα καλά του Θεού, με όλα, όσα χρειάζονται για να προσελκύσει και να εντυπωσιάσει τον επισκέπτη της. Διαθέτει πρωτόγνωρα αξιοθέατα, με κορωνίδα το ηφαιστείο, αυτό το θείο δώρο της φύσης, που αφήνει άφωνο τον επισκέπτη και κρατεί διαρκές το ενδιαφέρον των ειδικών επιστημόνων. Ένα πλούτο από φυσικές καλλονές, με πλούσια χλωρίδα και καταπράσινη βλάστηση, απλωμένη πάνω σ' ένα πολυχρωμο λουλουδιασμένο τάπητα, που σκορπά αφειδώς τριγύρω του ευωδίες και αρώματα. Απ' άκρη σ' άκρη η Νισυρική φύση είναι στολισμένη με ένα εντυπωσιακό αρχιτεκτονικό ανάγλυφο, έργο των παππούδων μας, προκειμένου να συγκρατηθούν το χώμα και να καλλιεργήσουν τη Νισυρική γη. Κι απ' άκρη σ' άκρη εντυπωσιάζουν, διάσπαρτα ανάμεσα στην πλούσια χλωρίδα, εκατοντάδες εξωκλήσια, δείγμα της ευσεβείας και της βαθείας πίστης των παλαιότερων. Εξ άλλου ένας πλούτος από αρχαιολογικά μνημεία καλύπτει το νησί, με κορυφαίο το Παλιόκαστρο, που χαρακτηρίζεται από τους ειδικούς ως ένα από τα πιο αξιόλογα μνημεία του Αιγαϊκού χώρου, ενώ στα μουσεία του εκτίθεται θησαυρός ολόκληρος από ευρήματα- δείγματα του πολιτισμού των προγόνων μας. Εντυπωσιακά και ευχάρι-

στη η κυκλοφορία στα στενά, πεντακάθαρα και γραφικά δρομάκια των οικισμών, ανάμεσα από στίπια καλοσυντηρημένα, φρεσκοβαμμένα, με λουλούδια στις σκάλες και βασιλικά, και με κορινθιακά τοπικά παραγωγής στις πόρτες και τα παράθυρα. Αυτά κι άλλα πολλά έχει να θαυμάσει ο επισκέπτης του νησιού μας, πέρα από ένα κόσμο καταδεκτικό, φιλόξενο, ανοιχτόκαρδο και πρόθυμο πάντα να συμβάλει στην ευχάριστη και ξεκούραστη διαμονή του.

Όμως αντί οι εμπλεκόμενοι να φροντίσουν, καθένας από τη μεριά του και στον τομέα ευθύνης του, να συντηρήσουν, να αξιοποιήσουν και να προβάλουν όλον αυτό τον πλούτο, παραμένουν σιωπηλοί μάρτυρες της εγκατάλειψης, ακόμα και της καταστροφής που συντελείται σε αρκετές περιπτώσεις. Τι να πρωτοαναφέρουμε και τι να πρωτοσχολιάσουμε; Την πλούσια χλωρίδα, που χρόνο με το χρόνο εξαφανίζεται, πέφτοντας θύμα της πολυσυζητημένης, αλλά πάντοτε αθεράπευτης ασυδοσίας κάποιων, που επιμένουν να θέτουν τα οικονομικά τους πάνω από το συμφέρον του νησιού; Το καταπράσινο τοπίο, την ομορφιά του φυσικού περιβάλλοντος ή τη γραφικότητα του ανάγλυφου, που χρόνο με το χρόνο και παρά τις φλύαρες δηλώσεις για την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος, όλα καταστρέφονται, ισοπεδώνονται και χάνονται; Το ηφαιστείο, που για αιώνες τώρα παραμένει, όπως ακριβώς το δημιούργησε η φύση, ανέγγιχτο, αφρόντιστο, χωρίς καμιά ανθρώπινη παρέμβαση, αλλά και χωρίς καμιά προβολή, όπως προκύπτει από τα δηλώσεις των επισκεπτών, ότι τυχαίως πληροφορήθηκαν την ύπαρξη του, παραθερίζοντας στη γειτονική Κω; Για το Παλιόκαστρο, που παραμένει απροσπέλαστο, για την πλειονότητα των επισκεπτών, αφού δεν κατέστη δυνατή η δρομολόγηση μεταφορικού μέσου; Όσο για τα Ρωμαιοκά Λουτρά στους Πάλους, αυτά που πολλοί έχουν ...σβηστεί από το χάρτη. Για τα εξωκλήσια, από τα οποία λίγα πια παραμένουν στη θέση τους, αφού τα υπόλοιπα αφρόντιστα, ασυντήρητα, απεριποίητα, πήραν το δρόμο για την ισοπέδωση; Για τα μουσεία, που με αιτία το βεβαρμένο πρόγραμμα περιήγησης των τουριστικών ομάδων, δεν μένει χρόνος για να τα επισκεφθούν;

Από τα αρνητικά στοιχεία του «τουριστικού γίγνεσθαι» δεν θα πρέπει να αποσιωπάσει το χρονίζον πρόβλημα της αναστήλωσης των Λουτρών. Είναι γνωστά τα οφέλη, που θα προκύψουν από την επαναλειτουργία τους, γι' αυτό και προκαλεί πολλά ερωτηματικά η βραδύτητα, με την οποία αντιμετωπίζεται το θέμα, όταν μάλιστα απ' ό, τι διαδίδεται, υπάρχει ευχέρεια κάλυψης της δαπάνης από το ταμείο του Δήμου. Κοντολογίς, η Νίσυρος είναι προικισμένη με πάμπολλες προϋποθέσεις, ευνοϊκές για την τουριστική της ανάπτυξη και για προσέλκυση τουριστών. Όμως τόσο η προβολή, όσο και η αξιοποίηση των προϋποθέσεων αυτών, έχει αφεθεί στην κρίση και στη διάθεση των τουριστικών πρακτόρων της Κω. Πότε επιτέλους η Νίσυρος θα πάρει την υπόθεση στα δικά της χέρια; Πότε θα βρεθεί ο άνθρωπος που θα βάλει «τον δάκτυλον επί τον τύπον των ήλων»;

ΠΑΡΕΛΘΟΝ Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΙΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΚΩΝ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Με απόφαση της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Υπουργείου Ενέργειας, απερριφθη το αίτημα της εταιρείας «Κυκλαδικά Μελέτεια» για εγκατάσταση αιολικών πάρκων σε ακατοίκητες νησίδες του Αιγαίου, ανάμεσα στις οποίες, όπως αναφέρεται έγραψε η εφημερίδα μας, περιλαμβάνονται και οι νησίδες Κανδηλιούσα, Παχειά και Πυργούσα του Δήμου Νισύρου.

Το αίτημα αφορούσε τη δημιουργία αιολικών πάρκων με εγκατάσταση ανεμογεννητριών και με σκοπό την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, ισχύος 486 MW. Η απόρριψη έγινε, μετά από την αρνητική απάντηση δημοσίων φορέων στο ερώτημα του Υπουργείου, ως προς την πληρότητα της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Όπως αναφέρεται στην απορριπτική απόφαση, το υπό δημιουργία αιολικό πάρκο, εκτός του ότι εμπίπτει στο προστατευτικό δίκτυο περιοχών NATURA 2000, θα είχε και δυσμενείς επιπτώσεις τόσο στην ακεραιότητα του τοπίου, όσο και στη μεταναστευτική ορνιθοπανίδα, με σοβαρό κίνδυνο καταστροφής ευαίσθητων οικοσυστημάτων, εξαφάνισης πληθυσμών ειδών και οικοτόπων. Η υποβληθείσα περιβαλλοντική μελέτη δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη διατήρησης της ακεραιότητας των περιβαλλόντων, δεν προστατεύει τους οικοτόπους, ούτε λαμβάνει μέριμνα για την προστασία ενδιαιτημάτων της μεταναστευτικής ορνιθοπανίδας. Αντίθετα τόσο ο όγκος των απαιτούμενων παρεμβάσεων, όσο και το μέγεθος των κατασκευαστικών έργων, θα επιφέρουν σε μέγιστο βαθμό οικολογική καταστροφή τόσο στην επιφάνεια των νησιών, όσο και στις παράκτιες περιοχές.

ΤΑ ΔΙΚΤΥΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗΣ ΣΕ ΕΙΔΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ

Εισιόδοξα είναι τα μηνύματα, όσον αφορά την επίλυση δυο από τα μεγάλα προβλήματα, που για πολλά χρόνια ταλαιπωρούν τη Νίσυρο. Όπως δήλωσε στην εφημερίδα «Ροδιακή» ο βουλευτής και Κοσμητόρας της Βουλής Βασίλ. Υψηλάντης, σε συνάντησή του, μαζί με τον Δήμαρχο Νισύρου Χρυσό Κορωναίο, με τον Υπουργό Εσωτερικών Μάκη Βορίδη και τον αναπληρωτή Υπουργό Στέλιο Πέτσα, δρομολογήθηκε η ένταξη σε χρηματοδοτικά προγράμματα, δυο μεγάλων έργων της Νισύρου και συγκεκριμένα:

- α. - της αντικατάστασης εσωτερικών δικτύων ύδρευσης Μανδρακίου και Πάλων και αγωγών μεταφοράς από εργοστάσιο αφαλάτωσης προς Μανδράκι και Πάλους, ύψους δαπάνης 1,5 εκατ. Ευρώ και
- β. - της κατασκευής εσωτερικού δικτύου αποχέτευσης λυμάτων Πάλων και Μανδρακίου, αγωγού μεταφοράς λυμάτων από Πάλους προς Εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων (ΕΕΛ) και επέκτασης ΕΕΛ Νισύρου, ύψους δαπάνης 3,1 εκατ. Ευρώ.

Από την επίσκεψη στο Υπουργείο Εσωτερικών

Για το ίδιο θέμα εκδόθηκε το από 29/5/21 Δελτίο Τύπου του Δήμου Νισύρου, στο οποίο επαναλαμβάνονται τα όσα δήλωσε ο κ. Υψηλάντης, και διευκρινίζεται ότι, τα εν λόγω έργα, συνολικής δαπάνης 4, 6 εκατ.ευρώ, είχαν ενταχθεί για χρηματοδότηση στο πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης». Παράλληλα όμως έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα «Φιλόδημος» για χρηματοδότηση τα έργα Ύδρευσης των οικισμών δαπάνης 1,5 εκατ. Ευρώ και Βιολογικού καθαρισμού, δαπάνης 2,2 εκατ. Ευρώ. Όμως το σύνολο του προϋπολογισμού για όλα αυτά τα έργα, υπερβαίνει το πλάφον των 6 εκατ.ευρώ, γι' αυτό και ο Δήμαρχος ζήτησε από τον Αναπληρωτή Υπουργό, αρμόδιο χειριστή του προγράμματος, να εξερευθεί λύση, επισημαίνοντας την αναγκαιότητα εκτέλεσης των έργων. Και ο κ. Πέτσας δεσμεύτηκε ότι, τα δυο αυτά έργα θα ενταχθούν στο πρόγραμμα «Αντώνης Τρίτσης», στα πλαίσια υλοποίησης ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδιασμού αναπτυξιακής προοπτικής και κοινωνικής αλληλεγγύης.

Μετά τη θετική αυτή εξέλιξη, ο Δήμαρχος ευχαρίστησε τον κ. Υψηλάντη για τη συμβολή του στην ευδωδση των στόχων του Δήμου. Επίσης ευχαριστίες εξέφρασε τόσο προς τον Υπουργό κ. Βορίδη, όσο και προς τον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Πέτσα για τη συμπαράσταση τους στη μεγάλη προσπάθεια, που καταβάλνει ο Δήμος και τους επεδόσε πρόσκληση για να επισκεφτούν τη Νίσυρο, ως φιλοξενούμενοι του Δήμου.

Στην Τράπεζα Πειραιώς ο Αριθμός Λογαριασμού
GR 8101720940005094100014435
Περιμένει τη συνδρομή σας για την Εφημερίδα.
Η κατάθεση μπορεί να γίνει σε οποιαδήποτε Τράπεζα.
ΜΗΝ ΤΟ ΑΜΕΛΗΣΕΤΕ

ΝΙΣΥΡΙΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Η στήλη σήμερα φιλοξενεί τους από Νισύρου, διατελέσαντες κατά καιρούς, καθηγητές των Πανεπιστημίων της Χώρας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, τα στοιχεία για κάποιους καθηγητές της νεότερης γενιάς, παρατίθενται με επιφύλαξη, όσον αφορά την ακρίβεια και την πληρότητά τους, αφού στην παράκλησή μας για αποστολή ενημερωμένου βιογραφικού, μόνο δυο ανταποκρίθηκαν. Η καταγραφή γίνεται κατά αλφαβητική σειρά.

1. Ο Αντώνης Αντάπσης καθηγητής Νομικής σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο το 1941. Φοίτησε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου έλαβε πτυχίο το 1964. Αμέσως μετά παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Ναυτικό Δίκαιο, στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου. Επανήλθεν εις την Ελλάδα, όπου άσκησε το επάγγελμα του Δικηγόρου. Το 1976 εξελέγη Διδάκτωρ της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και μάλιστα με βαθμό «Άριστα». Στη συνέχεια εξελέγη και δίδαξε ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Θράκης και αργότερα σταδιοδρόμησε ως καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου εξελέγη το 1983 ως Λέκτορας, το 1986 ως Επίκουρος καθηγητής, το 1993 ως Αναπληρωτής και το 1998 α-νηγορεύθη Τακτικός καθηγητής. Είχε εξειδικευθεί και δίδαξε Εμπορικό και Ναυτικό Δίκαιο και Δίκαιο της Θάλασσας. Το 2001-2003 διετέλεσε Πρόεδρος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Υπήρξεν άριστος δάσκαλος, αλλά και εξαιρετός παιδαγωγός, με φιλική πάντα και οικεία συμπεριφορά προς τους φοιτητές του, σπάζοντας το φράγμα μεταξύ καθηγητών και φοιτητών, των οποίων είχε κερδίσει την αγάπη, την εκτίμηση και την εμπιστοσύνη. Παράλληλα με τις πανεπιστημιακές υποχρεώσεις του, διετέλεσε Πρόεδρος της Ελληνικής Ένωσης Ναυτικού Δικαίου, μέλος της Επιτροπής Ανταγωνισμού, μέλος του δικαστηρίου αγωνών κακοδικίας, μέλος Νομοπαρασκευαστικών Επιτροπών και μέλος του Δ.Σ. της ΔΕΗ, ενώ διατηρούσε μεγάλο δικηγορικό γραφείο στον Πειραιά. Ο Αντώνης Αντάπσης έφυγε από τη ζωή στις 29 Απριλίου 2013, αφήνοντας πίσω του πληθώρα δημοσιευμάτων σε διεθνώς κύρους επιστημονικά περιοδικά.

2. Ο Ιωάννης Κ. Γιαννίδης καθηγητής της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γεννήθηκε στον Πειραιά το 1950. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και στη συνέχεια παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου, όπου το 1977 έλαβε Διδακτορικό στα αντικείμενα Διεθνούς Δικαίου, Ευρωπαϊκού Ποινικού Δικαίου και εταιρικού και οικονομικού εγκλήματος. Επιστρέφοντας στην Ελλάδα άνοιξε δικηγορικό γραφείο στον Πειραιά. Το 1980 εξελέγη καθηγητής Ποινικού Δικαίου και Ποινικής Δικονομίας στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ενώ το 1983-1985 διετέλεσε παράλληλα Επιμελητής του Πανεπιστημίου του Μονάχου. Το 2005 ως το 2007 διετέλεσε αναπληρωτής Πρόεδρος της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών και το 2007-2009 εξελέγη Πρόεδρος, ενώ το 2017 έγινε Ομότιμος. Στη διάρκεια της Πανεπιστημιακής του καριέρας, διετέλεσε και εκπρόσωπος σε Ελληνικούς και ξένους οργανισμούς, διετέλεσε μέλος νομοπαρασκευαστικών επιτροπών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μέλος του Δ.Σ. και Νομικός Σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας και της Ένωσης Τραπεζών, ενώ έχει παραστεί ως δικηγόρος σε σημαντικές υποθέσεις οικονομικού εγκλήματος. Έχει γράψει πολλές μελέτες και βιβλία σχετικά με το Ποινικό Δίκαιο και κάποια από αυτά αποτελούν οδηγό για τη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Ως Ομότιμος καθηγητής ασχολείται με τη λειτουργία του Δικηγορικού του γραφείου.

2009 εξελέγη Πρόεδρος, ενώ το 2017 έγινε Ομότιμος. Στη διάρκεια της Πανεπιστημιακής του καριέρας, διετέλεσε και εκπρόσωπος σε Ελληνικούς και ξένους οργανισμούς, διετέλεσε μέλος νομοπαρασκευαστικών επιτροπών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, μέλος του Δ.Σ. και Νομικός Σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας και της Ένωσης Τραπεζών, ενώ έχει παραστεί ως δικηγόρος σε σημαντικές υποθέσεις οικονομικού εγκλήματος. Έχει γράψει πολλές μελέτες και βιβλία σχετικά με το Ποινικό Δίκαιο και κάποια από αυτά αποτελούν οδηγό για τη λειτουργία της Δικαιοσύνης. Ως Ομότιμος καθηγητής ασχολείται με τη λειτουργία του Δικηγορικού του γραφείου.

3. Ο Μιχάλης Διακομχάλης, επίκουρος καθηγητής στο τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικών της Σχολής Διοίκησης και Οικονομίας του Πανεπιστημίου Ηλείας.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο και μετά τις Γυμνασιακές σπουδές του μετανάστευσε στη Ν. Υόρκη. Είναι πτυχιούχος του Πανεπιστημίου Ν. Υόρκης και όταν επανήλθε στην Ελλάδα, παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου στο αντικείμενο «Διοίκηση Ναυτιλιακών επιχειρήσεων» και Διδακτορικές στο ίδιο Πανεπιστήμιο, στο αντικείμενο «Λογιστική Εθνικών Λογαριασμών και Οικονομική του Τουρισμού». Στην αρχή προσελήφθη ως επιστημονικός συνεργάτης με βαθμό Επίκουρου καθηγητή στο ΤΕΙ Χαλκίδας, διετέλεσε διευθυντικό στέλεχος και προϊστάμενος οικονομικών υπηρεσιών σε Ανώνυμες Εταιρείες και στη συνέχεια εκλέχθηκε επίκουρος καθηγητής στο ΤΕΙ Ηλείας. Διετέλεσε Πρόεδρος του τμήματος Λογιστικής και Χρηματοοικονομικών του ΤΕΙ, μέλος ΣΕΠ στη θεματική ενότητα Λογιστικής του Προγράμματος Διοίκησης Επιχειρήσεων στο Ελεύθερο Ανοικτό Πανεπιστήμιο και επιβλέπων διπλωματικών εργασιών στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα του ΕΑΠ. Έχει πλούσιο ερευνητικό και συγγραφικό έργο, ιδιαίτερα σε θέματα τουρισμού και οικονομικών.

4. Ο Θεοδόσης Ζαχαριάδης καθηγητής στη Μαθηματική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Σπούδασε Μαθηματικά στο ίδιο Πανεπιστήμιο, στο οποίο παρακολούθησε Διδακτορικές σπουδές στο αντικείμενο «Διδακτική των Μαθηματικών». Σήμερα δίδασκε Μαθηματική ανάλυση και διδακτική των Μαθηματικών σε προπτυχιακού και μεταπτυχιακού φοιτητές στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Κύπρου καθώς και σε προγράμματα επιμόρφωσης εκπαιδευτικών. Διετέλεσε διευθυντής του τομέα Διδακτικής των Μαθηματικών και μέλος της επιτροπής για θέματα Διδακτικής και Μεθοδολογίας των Μαθηματικών και της επιτροπής ανάπτυξης αναλυτικών προγραμμάτων σπουδών για τα Μαθηματικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ο Θεοδόσης Ζαχαριάδης έχει δημοσιεύσει πάμπολλες επιστημονικές εργασίες του σε ανγνωρισμένους κύρους επιστημονικά περιοδικά, θεωρείται δε αξιόλογη επιστημονική προσωπικότητα και αυθεντία σε θέμα της επιστήμης του, ενώ με το ήθος, τη σεμνότητα και την πραότητα του χαρακτήρα του έχει κερδίσει την αναγνώριση των συναδέλφων του και την εκτίμηση και εμπιστοσύνη των φοιτητών του.

5. Ο Περικλής Καλογήρης, Υφηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο το 1899. Μετά το πέρας των Γυμνασιακών σπουδών του ενεγράφη στην Ιατρική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, από την οποία έλαβε το 1921, σε ηλικία μόλις 22 χρόνων, Πτυχίο Ιατρικής με βαθμό «Άριστα». Στη συνέχεια κατέστη ως εθελοντής γιατρός στο μέτωπο της Μ.Ασίας και προσέφερε τις υπηρεσίες του προς την Πατρίδα. Αφηρηθείσας από το στρατό, προσελήφθη βοηθός

στην αρχή και αργότερα Επιμελητής στη Β' Παθολογική κλινική του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» κι αργότερα μετέβη στη Βιέννη, όπου παρακολούθησε επί τετραετίας ειδικές σπουδές, κοντά στους παγκοσμίου φήμης, τότε, καθηγητές Νόρντεν και Φάλτα. Επανέρχόμενος στην Ελλάδα εξελέγη ως Διευθυντής της Διαπαιολογικής Κλινικής στον «Ευαγγελισμό», ενώ προσελήφθη ως ειδικός σύμβουλος και στο Υπουργείο Υγείας, για θέματα διαπαιολογίων σε Σανατόρια, Νοσοκομεία, Ψυχιατρεία κλπ. είχε δε χαρακτηριστεί ως ένας από τους διαπρεπέστερους γιατρούς της Ελληνικής πρωτεύουσας. Είχε δημοσιεύσει τότε σωρεία πρωτοτύπων επιστημονικών εργασιών και συγγραμμάτων, μεταξύ των οποίων το ιδιαίτερη επιστημονική σημασία σγκώδες σύγγραμμα 800 και πλέον σελίδων, με τίτλο «Η Νεώτερα Διαπαιολογία», το οποίο, κατά γενικήν αναγνώριση, απετέλεσε «την λαμπρότερη συμβολήν ευσυνείδητου και διακεκριμένου Έλληνα και δη Δωδεκανησίου επιστήμονα, στην ιατρική επιστήμη». Το σύγγραμμα κατέλαβε εξέχουσαν θέση ανάμεσα στην ελληνική ιατρική βιβλιογραφία, το υπέβαλε δε ως διατριβή και ανηγορεύθη Υφηγητής της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο Περικλής Καλογήρης υπήρξε πατριώτης εκ των εκλεκτών, άσκησε την ιατρική επιστήμη «υπέρ πάντα άλλων εκ των Δωδεκανησίων συναδέλφων του», όπως ανεγράφη τότε εις τον τύπον, «ήταν πάντα παρών εις τους αγώνες υπέρ της δοκιμαζομένης πατρίδας, ενώ με την πανελληνίως ανεγνωρισμένην ιατρικήν αξίαν του, είχε προκαλέσει την γενικήν εκτίμηση τόσο της εν Ελλάδι Δωδεκανησιακής παροικίας, όσο και της Ελληνικής κοινωνίας». Στη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου είχαν ιδρύσει και διηύθυνε την Κλινική «Παναγία Σπηλιανή», στην οδόν Ηλείου της Αθήνας, στην οποία εύρισκαν ασφαλές καταφύγιο πολλοί κυνηγημένοι από τα στρατεύματα κατοχής, πατριώτες.

6. Ο Χριστόφορος Κορναίος, Αναπληρωτής Καθηγητής της έδρας Ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και διαχείρισης ενέργειας του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο και μετά το πέρας των Γυμνασιακών σπουδών του, σπούδασε Χημικός Μηχανικός στο Πανεπιστήμιο Κολούμπια της Ν. Υόρκης. Στο ίδιο Πανεπιστήμιο παρακολούθησε και μεταπτυχιακές σπουδές στο ίδιο αντικείμενο, ως υπότροφος του Εθνικού Ιδρύματος Επιστημών Αμερικής. Στην Αμερική υπηρέτησε ως στέλεχος σε μεγάλες χημικές βιομηχανίες, δίδαξε επί 4 χρόνια ως βοηθός διδασκαλίας στο Κολούμπια και ως καθηγητής από το 1991 ως το 1998, οπότε επαναπαύσθηκε. Στην Ελλάδα ανέπτυξε διδακτική και ερευνητική δραστηριότητα στα Πανεπιστήμια Θεσσαλονίκης και Δυτικής Μακεδονίας, στο ΕΜΠ και στο Ελεύθερο ανοικτό Πανεπιστήμιο. Σήμερα, εκτός από τη θέση του στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, είναι επισκέπτης καθηγητής στο μεταπτυχιακό τμήμα του ΕΜΠ και στο Κέντρο περιβαλλοντικής πολιτικής του Πανεπιστημίου Κολούμπια της Ν. Υόρκης. Έχει γράψει πολλά βιβλία της ειδικότητάς του και έχει δημοσιεύσει επιστημονικές εργασίες του σε πολλά επιστημονικά περιοδικά, είναι μέλος συντακτικής επιτροπής σε πολλά επιστημονικά περιοδικά διεθνούς εμβέλειας. Τα τελευταία χρόνια, λόγω της εκλογής του ως Δημάρχου Νισύρου, έχει αναστείλει τις πανεπιστημιακές του δραστηριότητες.

7. Ο Γεώργιος Πετρούτσος, Επίκουρος καθηγητής Χημείας στο Ε.Μ.Π.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο, και κατά τη διάρκεια των μαθητικών του χρόνων, μετώκησε με την οικογένειά του στην Πάτμο. Σπούδασε Χημεία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και για πολλά χρόνια υπηρέτησε ως καθηγητής Χημείας στη Σχολή Ναυτικών Δοκίμων. Στα μέσα της 10ετίας 1980 έκαμε μετάταξη στο Ε.Μ.Π. ως Επίκουρος καθηγητής στο μάθημα της Χημείας.

8. Ο Ιωάννης Νικ. Σακελλαρίδης, Επίκουρος καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου (ΕΜΠ).

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1978 από Νισυρίους γονείς. Από τα μαθητικά του χρόνια χαρακτηρίστηκε ως «παίδι θαύμα», αφού πέτυχε πάμπολλες διακρίσεις στους διαγωνισμούς της Ελληνικής Μαθηματικής εταιρείας, ενώ στις Πανελλήνιες εξετάσεις για εισαγωγή στα ΑΕΙ, πέτυχε πρώτος στην πρώτη θέση. Σπούδασε Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και Μηχανικός Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στο ΕΜΠ και εν συνεχεία παρακολούθησε Διδακτορικές σπουδές στο Πανεπιστήμιο Stanford της Ν. Υόρκης. Συνέχισε μεταδιδακτορικές σπουδές στο Τελ Αβίβ και στο Τορόντο. Το 2010 εξελέγη καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Rutgers του Ν. Jersey, και το 2014 Αναπληρωτής καθηγητής στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Ένα χρόνο μετά, το 2015 εξελέγη Επίκουρος καθηγητής στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και το 2019 εξελέγη τακτικός καθηγητής του πανεπιστημίου Johns Hopkins της Βαλτιμόρης. Είναι επισκέπτης καθηγητής σε πάμπολλα Πανεπιστήμια ανά τον κόσμο, έχει αναπτύξει δραστηριότητα σε θέματα έρευνας, με την οικονομική υποστήριξη του Εθνικού Ιδρύματος επιστημόνων των Η.Π.Α., έχει δώσει πολλές ομιλίες σε πανεπιστημιακά με θέμα την έρευνα, ενώ έχει οργανώσει δεκάδες διεθνών συνεδρίων, από τα οποία τα 4 οργανώθηκαν στη Νίσυρο, με τη συμμετοχή επιστημόνων παγκοσμίου κύρους.

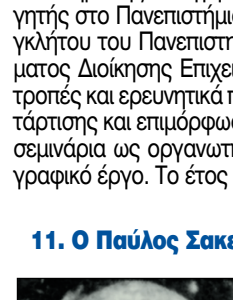
9. Ο Νικόλαος Νεοφ. Σακελλαρίδης, καθηγητής Φαρμακολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Ιατρική στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, απ' όπου έλαβε και διδακτορικό δίπλωμα. Ακολούθως παρακολούθησε μεταδιδακτορικές σπουδές στο τμήμα Φαρμακολογίας του Πανεπιστημίου του Κολοράντο. Εξελέγη Επίκουρος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Ιντιάνα και παράλληλα απέκτησε την ειδικότητα Νευρολογίας στην Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου Loyola, στο οποίο το νοσοκομείο διετέλεσε αναπληρωτής Διευθυντής. Νοσταλγός πάντα της Ελλάδας, ζήτησε να επανέλθει από την Αμερική, οπότε εκλέχθηκε στην έδρα της Φαρμακολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με έδρα τη Λάρισα, όπου υπηρετεί μέχρι τώρα. Είναι διευθυντής του εργαστηρίου Φαρμακολογίας και κλινικής φαρμακολογίας, που οργάνωσε ο ίδιος στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο, ενώ διετέλεσε αναπληρωτής Πρόεδρος του τμήματος Ιατρικής και πρόεδρος της επιτροπής σπουδών του ίδιου τμήματος. Έχει αναπτύξει πλούσιο ερευνητικό έργο σχετικό με την ειδικότητά του.

10. Ο Οδυσσεύς Παύλος Σακελλαρίδης, αναπληρωτής καθηγητής πληροφορικής στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Σπούδασε Μαθηματικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και απέκτησε διδακτορικό δίπλωμα στη Γαλλία. Το 1985 προσελήφθη ως ειδικός επιστημονικός συνεργάτης στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και το 1987 εκλέχθηκε ως επίκουρος καθηγητής στην έδρα της Πληροφορικής και το 1992 έγινε Αναπληρωτής καθηγητής στην ίδια έδρα. Το 1993 διετέλεσε επισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Από το 1997 διετέλεσε τακτικό μέλος της Συγκλήτου του Πανεπιστημίου Αιγαίου, ενώ το 2009 εξελέγη Πρόεδρος του Τμήματος Διοίκησης Επιχειρήσεων στο ίδιο Πανεπιστήμιο. Μετείχε σε πολλές επιτροπές και ερευνητικά προγράμματα, διετέλεσε υπεύθυνος προγραμμάτων κατάρτισης και επιμόρφωσης σε θέματα πληροφορικής, ενώ συμμετείχε σε πολλά σεμινάρια ως οργανωτής ήισηγητής και άφησε πλούσιο ερευνητικό και συγγραφικό έργο. Το έτος 2020 υπέβαλε την παραίτησή του.

11. Ο Παύλος Σακελλαρίδης, καθηγητής του ΕΜΠ.

Γεννήθηκε στη Νίσυρο το 1920. Φοίτησε στο Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών, απ' όπου έλαβε πτυχίο το 1944. Το 1950 ανακηρύχθηκε διδάκτωρ του ίδιου Πανεπιστημίου και εν συνεχεία μετέβη στο Παρίσι, ως υπότροφος του ΙΚΥ και του Πανεπιστημίου του Παρισιού, όπου και παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές. Το 1953 αναγορεύθηκε διδάκτωρ στο Τμήμα Φυσικών επιστημών του Πανεπιστημίου του Παρισιού. Επανέρχόμενος στην Ελλάδα εξελέγη το 1959 Εντεταλμένος Υφηγητής του τμήματος Ανόργανης Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών. Το 1963 εξελέγη έκτακτος καθηγητής Γενικής Χημείας στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο και το 1968 αναγορεύθηκε τακτικός καθηγητής στην ίδια έδρα. Ο Παύλος Σακελλαρίδης υπήρξε επί 40 χρόνια ενεργός καθηγητής σε ΑΕΙ της χώρας, δίδαξε χιλιάδες φοιτητές, ενώ άλλοι τόσοι μαθητές Λυκείων, διδάχθηκαν από τα δικά του βιβλία το μάθημα της Χημείας. Διετέλεσε Πρύτανης του ΕΜΠ, το 1975-1977, αμέσως μετά τη μεταπολίτευση και χειρίστηκε με απόλυτη επιτυχία τα πάμπολλα προβλήματα του Ιδρύματός, μετά μάλιστα και την ιστορική κατάληψη του. Επίσης διετέλεσε υπηρεσιακός Υπουργός Βιομηχανίας δυο φορές, αλλά και πρόεδρος ή σύμβουλος σε πάμπολλους κρατικούς φορείς της αρμοδιότητάς του, ενώ τιμήθηκε με πάμπολλες τιμητικές διακρίσεις. Τιμήσε πολλαπλά το όνομα της γενετήριά του Νισύρου και έφυγε από τη ζωή ανήμερα της γιορτής του, στις 29 Ιουνίου του 2000.

12. Ο Μιχαήλ Σκούρτος Καθηγητής Οικονομικών του Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και στο Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Γεννήθηκε στη Ρόδο από γονείς Νισυρίους, από τα Νικιά. Σπούδασε Οικονομικές Επιστήμες στο Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών (1973-1977). Συνέχισε με μεταπτυχιακές σπουδές στο Johann Wolfgang Goethe της Φρανκφούρτης όπου και αναγορεύθηκε σε διδάκτορα τον Απρίλιο 1984. Υπήρξε καθηγητής Οικονομικών του Περιβάλλοντος στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου (1991-2013) και το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (2013-2018), Επισκέπτης Ερευνητής στο New School of Social Research, N. York (1983), Επισκέπτης Καθηγητής στο Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδας (2003), University of Lund (2000) και Technical University of Budapest (1999), Ερευνητικός Εταίρος του Centre for Social and Economic Research on the Global Environment, University of East Anglia, UK, (2001-2010), Επισκέπτης Ερευνητικός Εταίρος του Wissenschafts - Zentrum Nordrhein - Westfalen, Institut für Kulturwissenschaften, Essen, Germany (1992-1993), Εθνικός Επιτερογνώμονας σε ομάδες εργασίας/επιτροπές του ΟΟΣΑ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, UNESCO, και EUROSTAT, και μέλος της Επιτροπής για την Μελέτη των Επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής (ΕΜΕΚΑ) της Τράπεζας της Ελλάδος (2009 - σήμερα). Ο καθηγητής Μ. Σκούρτος ειδικεύεται σε θέματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, ενέργειας και κλιματικής αλλαγής.

του Centre for Social and Economic Research on the Global Environment, University of East Anglia, UK, (2001-2010), Επισκέπτης Ερευνητικός Εταίρος του Wissenschafts - Zentrum Nordrhein - Westfalen, Institut für Kulturwissenschaften, Essen, Germany (1992-1993), Εθνικός Επιτερογνώμονας σε ομάδες εργασίας/επιτροπές του ΟΟΣΑ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, UNESCO, και EUROSTAT, και μέλος της Επιτροπής για την Μελέτη των Επιπτώσεων της Κλιματικής Αλλαγής (ΕΜΕΚΑ) της Τράπεζας της Ελλάδος (2009 - σήμερα). Ο καθηγητής Μ. Σκούρτος ειδικεύεται σε θέματα περιβαλλοντικής διαχείρισης, ενέργειας και κλιματικής αλλαγής.

13. Ο Παναγιώτης Τουλιάτος, ομότιμος καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου.

Γεννήθηκε στη Ματζουρία από μητέρα Νισυριά. Έφτασε στην Ελλάδα σε μικρή ηλικία. Φοίτησε στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ και ειδικεύθηκε στην κατασκευή μη συμβατικού χαρακτήρα πρωτοποριακών κατασκευών, με βάση το ξύλο. Εξελέγη καθηγητής στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του ΕΜΠ, και καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτονικής του Πανεπιστημίου Frederick, ενώ παράλληλα προσελήφθη καθηγητής και στην Ανωτάτη Ακαδημία του Πυροσβεστικού Σώματος. Διετέλεσε επιστημονικός υπεύθυνος πολλών ερευνητικών προγραμμάτων, κυρίως σχετικών με την αποκατάσταση Ιστορικών και Μηνηματικών κατασκευών, ενώ είναι μέλος της επιτροπής σύνταξης οδηγού δομικών υλικών σε ξυλοκατασκευές. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων, επιστημονικών άρθρων, διδακτικών βοηθημάτων κλπ.

14. Ο Ζαχαρίας Τσιρπανλής, καθηγητής Ιστορίας στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης.

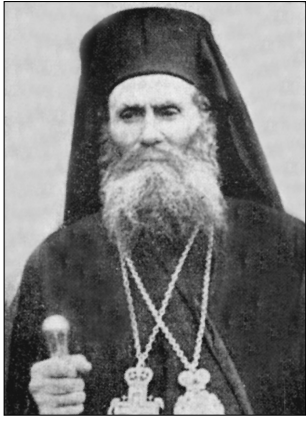
Γεννήθηκε στην Κω από μητέρα καταγομένη από τη Νίσυρο, όπου πέρασε και ο ίδιος ένας μέρος των παιδικών του χρόνων. Φοίτησε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από την οποία έλαβε το Πτυχίο του και το 1967 Διδακτορικό Δίπλωμα. Το 1972 εκλέχθηκε Έκτακτος καθηγητής Ιστορίας Μέσων και Νεωτέρων χρόνων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και το 1975 ως Τακτικός καθηγητής της ίδιας έδρας. Το 1999 μετακλήθηκε ως καθηγητής στο Τμήμα Ιταλικής γλώσσας και Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, όπου και δίδαξε στο υπόλοιπο διάστημα της πανεπιστημιακής του καριέρας. Παράλληλα με τις πανεπιστημιακές υποχρεώσεις του ο Ζαχαρίας Τσιρπανλής ασχολήθηκε και με την έρευνα. Υπήρξε τακτικός επισκέπτης ερευνητής στις βιβλιοθήκες της Βενετίας, της Φλωρεντίας, του Μιλάνου, της Ρώμης, του Βατικανού, του Μπρίντζι, της Μάλτας, του Παρισιού κ.α., ενώ ως υπότροφος του Βατικανού, παρακολούθησε μαθήματα Ιστορικής έρευνας στο πανεπιστήμιο της Ρώμης. Είναι πολυγραφότατος επιστήμονας, με πλούσιο συγγραφικό έργο, κυρίως ιστορικού περιεχομένου, ενώ αρκετά έχει ασχοληθεί με την ιστορία των Δωδεκανήσων και με τα συγγράμματά του έχει φωτίσει και διασώσει μεγάλο μέρος από άγνωστα ιστορικά ντοκουμέντα. Ένα από τα τελευταία έργα του είναι το βιβλίο «Γαμήλιες συμπεριφορές στο Αιγαίο». Το παράδειγμα της Νισύρου».

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΠΡΩΝ ΚΩΟΥ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗ ΣΠΗΛΙΑΝΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, δημοσιεύσαμε σχόλιο, σχετικό με την επιθυμία του νεοεκλεγέντος τότε Μητροπολίτου Κώου Εμμανουήλ, να μεταβεί προσκυνήτης στην Παναγία Σπηλιανή της γενέτειράς του Νισύρου, κατά την πορεία του προς ενθρόνιση στην έδρα του, την 1η Απριλίου 1947. Κι ενώ προσηγγίσει στη Νίσυρο το πολεμικό πλοίο, που τον μετέφερε, λόγω του αιφνιδίου θανάτου του Βασιλέως Γεωργίου του Β' και της κήρυξης εθνικού πένθους, μετακόμηκε η αποβίβαση και το πλοίο συνέχισε τον πλου προς τον προορισμό του.

Με αφορμή αυτό το σχόλιο, περιήλθε στα χέρια μας απόκομμα της εφημερίδας «Θήμα της Κω» με ημερομηνία 19/8/2007, στο οποίο δημοσιεύεται σχόλιο του Π. Σβουρένου, για το ίδιο θέμα, το οποίο όμως δεν ανταποκρίνεται προς την αλήθεια. Γράφει ο κ. Σβουρένος ότι:

«... Το πλοίον έφτασε, κατά παράκληση του Μητροπολίτου, στη Νίσυρο, όμως εκείνος, την τελευταία στιγμή μετάνιωσε και αρνήθηκε να αποβιβαστεί γιατί ενώ περίμενε πολυτέλει βελώνικατο, για να τον παραλάβει, οι Νισύριοι του έστειλαν απλή βάρκα, που δεν του γέμιζε το μάτι. Ουδέν τούτου ανακριβέστερον. Αν, όπως γράφει, ο Μητροπολίτης ήθελε να τον υποδεχτούν οι συμπατριώτες του με τιμές και... τυμπανοκρουσίες, θα φρόντιζε να τους ενημερώσει εγκαίρως για την επίσκεψή του και οι Νισύριοι ήξεραν πώς έπρεπε να τον υποδεχθούν. Όμως το απέφυγε κι εκείνοι, πληροφορήθηκαν για την πρόθεσή του, όταν από περιέργεια και μόνο συγκεντρώθηκαν στο λιμάνι, για να δουν το πολεμικό πλοίο. (σε εποχή που η άφιξη πολεμικού πλοίου δεν ήταν συνηθισμένο φαινόμενο στο νησί). Τότε αποβίβα-

στηκε (με βάρκα που καθειλύκστη από το πλοίο και δεν την έστειλαν οι Νισύριοι) ο δημοσιογράφος Καλογερόπουλος από η Λέρο, ο οποίος ανακοίνωσε στον κόσμο τη θλιβερή είδηση του θανάτου του Βασιλέως και ως απεσταλμένος του Δεσπότη, ενημέρωσε για την παρουσία του στο πλοίο, μετέφερε στο λαό της Νισύρου την ευλογία του και τη λύπη του, γιατί τα διατρέ-

ξαντα γεγονότα, τον υποχρέωνουν να ματαιώσει την αποβίβαση και να συνεχίσει το ταξίδι προς την Κω.

β. Γράφει ακόμα (προφανώς για να αντικρούσει το ότι, λόγω του θανάτου του Βασιλέως δεν αποβίβάστηκε ο Δεσπότης στη Νίσυρο) πως η είδηση για το θάνατο του Βασιλιά έφτασε στο πλοίο, αφού είχε φύγει και είχε απομακρυνθεί από τη Νίσυρο, πλέοντας προς την Κω. Άλλη μια ανακρίβεια, τρανταχτή. Αν όντως έτσι είχαν τα πράγματα, πώς ο δημοσιογράφος Καλογερόπουλος, που αποβίβάστηκε στη Νίσυρο, γνώριζε για τη θλιβερή συμβάν και μετέδωσε την είδηση στον κόσμο; Το βέβαιο είναι ότι, όπως ανέφερε ο δημοσιογράφος, το σχετικό σήμα ελήφθη από το πλοίο, όταν αυτό έπλεε προς Νίσυρο. Και μαζί με το άγγελμα του θα-

Επίσκεψη στη Νίσυρο του Μητροπολίτου Κώου Εμμανουήλ Καρθούλου

νάτου, ενημέρωνε για την κήρυξη εθνικού πένθους και για την, ένεκα ταύτης, ματαιώση των κάθε είδους εκδηλώσεων, γι' αυτό και μετακόμηκε η αποβίβαση του Μητροπολίτου.

γ. Διατυπώνει ακόμα τον επίσης αυθαίρετο ισχυρισμό, ότι ο Δεσπότης δε θέλησε να αποβιβαστεί στη Νίσυρο, γιατί, λέει, θυμήθηκε ότι κάποτε ήταν ηγούμενος στο μοναστήρι της Σπηλιανής και εξεδιχόθη από τους συμπατριώτες του. Το βέβαιον είναι, πως τον Εμμανουήλ δεν τον έδιωξαν οι συμπατριώτες του από το μοναστήρι, αλλά παρατηρήθηκε αυτοβούλως από τη θέση του ηγούμενου, λόγω διαφωνιών. Και προτιμήσει να αναχωρήσει από το νησί χωρίς προειδοποίηση, για να προλάβει τις αντιδράσεις του κόσμου, που δεν συμφωνούσε με την απόφασή του και να μη διαταράξει την ηρεμία του. Αψευδής μάρτυρας το από 2/7/1923

πρακτικών της Μοναστηριακής Επιτροπής, στο οποίο καταγράφεται «η λύπη των μελών της για την αποχώρηση του Ηγουμένου». Και απόδειξη των αρμονικών σχέσεων, που διατηρούσε ο Μητροπολίτης Εμμανουήλ με τους συμπατριώτες του, αποτελεί το φωτογραφικό στιγμιότυπο, από επίσκεψη του, μια από τις πολλές, στην Νίσυρο, συνοδευόμενου μάλιστα από τις αρχές και μέλη της κοινότητας της Κω. Δεν έτυχε να γνωρίσω τον κ. Σβουρένο και λυποίμαι γιατί αναγκάζομαι να διαφωνήσω μαζί του και μάλιστα για θέσεις, που διατύπωσε πολλά χρόνια πριν, όχι για να γίνω συνηγορο του μακαριστού Μητροπολίτου κυρού Εμμανουήλ. Αλλά για να υπερασπιστώ την αλήθεια, για γεγονότα και καταστάσεις, των οποίων υπήρξα αυτόκοος και αυτόπτης μάρτυρας και τώρα βλέπω να παραποιούνται βανάσινα.

Για αυτούς που έφυγαν

ΣΤΟΝ ΝΙΚΟ ΚΑΛΥΒΑ

Από τον Αντιναύαρχο Λ.Σ. Κων. Χαρτοφύλη

Σεβαστέ μου Ναύαρχε

Τώρα, που όπως λέμε στη Νίσυρο, εσύ είσαι στον αληθινό κόσμο κι εμείς στον ψεύτικο, τώρα, θα ικανοποιήσω την μεγάλη σου επιθυμία την οποία πολλές φορές μου εξέφραξες κι εγώ, δεν μπορούσα να ικανοποιήσω. Να σου μιλάω στον ενικό. Αδυνατούσα να συμμορφωθώ. Κι εσύ επέμενες. Μα πώς ήταν δυνατόν να γίνει αλλιώς, όταν από τις πρώτες συζητήσεις με τους συμμαθητές μου στη Σχολή Δοκίμων, αναφερόμενοι στους αξιωματικούς του Σώματος, πάντα το όνομά σου ανεφάρετο μεταξύ των αρίστων, τόσο από πλευράς γνώσεων και επαγγελματικής καταρτίσεως, όσο και από πλευράς ήθους, ευπρέπειας, ευγένειας και συμπεριφοράς γενικότερα. Και κυρίως γι αυτό. Όταν αργότερα, μετά την ορκωμοσία αρχίσαμε την σταδιοδρομία μας, τότε πια που κι εγώ μπορούσα να έχω άποψη, διαπίστωσα ότι ούτε εσφαλμένη ήταν η εκτίμηση των συναδέλφων προς το πρόσωπό σου, ούτε ίχνος υπερβολής υπήρχε. Πράγματι η όλη υπηρεσιακή σου παρουσία, σου χάριζε ένα εξαιρετικό κύρος και ενέπνεε σεβασμό σε όλους εμάς τους νεότερους. Πώς λοιπόν να τα αγνοήσω και να απειθύνομαι σε σένα στον ενικό; Και τώρα, που η δεοντολογία το επιβάλλει, με τα νέα δεδομένα και πάλιν με δυσκολία το ακολουθώ. Η ζωή σου ήταν απόλυτα συνδεδεμένη με τη θάλασσα. Ξεκίνησες από την Ακαδημία Μηχανικών εμπορικού ναυτικού του Ασπροπύργου, ταξίδεψες για δυο χρόνια και ήταν τέτοιος οι γνώσεις και οι ικανότητές σου ώστε στο διάστημα αυτό σου ενεπιτεύθησαν καθήκοντα, δοκίμιου, μηχανικού Γ' τάξεως, Β' τάξεως και στο τέλος, μέχρι και μηχανικού Α' τάξεως. Διαπίστωσης όμως ότι δεν σε γέμιζε το επάγγελμα αυτό, ότι κάτι σου έλειπε.

Πήρες τη μεγάλη απόφαση και κατετάγησες στη σχολή Δοκίμων Αξιωματικών του Λιμενικού Σώματος στο οποίο και σταδιοδρόμησες. Η απόδοσή και η φήμη σου στην Υπηρεσία, η μακροχρόνια ενασχόλησή σου με τα θέματα ασφαλείας της ναυσιπλοΐας και η διάκρισή σου στους διεθνείς οργανισμούς που ασχολούνται με τα θέματα αυτά, ήταν γνωστά σε όλους τους περί την ναυτική ασχολούμενους, κι έτσι, οι προτάσεις από ναυτιλιακές εταιρίες για συνεργασία ήταν πολλές και δελεαστικές. Παρητήθησ με αίτησή σου από το Λιμενικό Σώμα και ασχολήθηκες ως ιδιώτης πια στο χώρο της ναυτιλίας. Σε έχασε μεν το Λιμενικό Σώμα, σε κέρδισε όμως η άλλη πλευρά της ναυτιλίας. Με τη Μαργαρίτα, δημιουργήσαμε μια λαμπρή οικογένεια, απέκτηρες τα εξαιρετικά παιδιά σου και η Χριστίνα σου χάρισε και τα δυο εγγονάκια σου. Οι επιστημονικές επιδόσεις των παιδιών σου έπρεπε να σε έκαναν να νιώθεις υπερήφανος, δεν το έδειχνες όμως και πάντα με ταπεινότητα απαντούσες στα συγχαρητήρια των φίλων και συναδέλφων σου. Χαίροσουν τις διακοπές σου στην αγαπημένη μας Νίσυρο, στο ανακαταμένο πατρικό σπίτι της μητέρας σου και απολαμβάνες την άδολη αγάπη των συμπατριωτών μας. Έδειχνες εξαιρετικό ενδιαφέρον για την επίλυση των προβλημάτων του νησιού σου και συχνά με καλούσες να βρεθούμε για να τα συζητήσουμε σε μια προσπαθεια να βρούμε λύση. Έτσι έγινε και με την τελευταία μας τηλεφωνική επικοινωνία λίγες μόνο μέρες πριν το μοιραίο. Και ενώ περιμένα τη συνάντησή, ξαφνικά, όλα τελείωσαν. Το παλιό καρδιολογικό σου πρόβλημα φαίνεται ότι καιροφυλακτούσε.

Τώρα όλα αυτά είναι ανώφελα. Είναι όμως αναγκαίο για μένα να σου εκφράσω, τώρα που δεν μπορείς να με σταματήσεις, τις ευχαριστίες μου γιατί μου έδινες και θα εξακολουθήσεις να μου δίνεις τη χαρά και την υπερηφάνεια να δηλώνω ότι είμαστε συνάδελφοι, συμπατριώτες και ότι ανήκα στον κύκλο των φίλων σου. Καλό σου ταξίδι σεβαστέ μου Ναύαρχε.

ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ ΔΙΑΚΟΒΑΣΙΛΗ

Με θλίψη και οδυνη αποχαίρεσαν οι συμπατριώτες μας της Αμερικής τη Σοφία Διακοβασιλή, που άφησε την τελευταία πνοή της στο σπίτι της στον Αστόρια. Ήταν μια από τις λίγες πια παλιές Νισυριές, ίσως η τελευταία της παροικίας και έφυγε πλήρης ημερών, αφήνοντας πίσω της εικόνα «ανδρογυναικεία» δυναμικής και δραστηριότητας, που με το παράδειγμά της διδασκε, με τη συμβολή της καθοδηγούσε και με τη νοηθεία της χάριζε σωστή πορεία, πάντα κεφαλή, πάντα γελαστή, πάντα αισιόδοξη κι ως έκρυβε μέσα της πίκρες και βάσανα. Η αξιωματική Σοφία γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νίσυρο, στα Νικιά και ήταν μια από τις μεγαλύτερες, αλλά και τις λεβεντογυναικείες του χωριού. Έτριξε, έλεγαν, ο θόλος της εκκλησιάς (εκεί χόρευαν τότε στους γάμους), όταν η Σοφία χόρευε σούστα στο μπροστάρι. Στα Νικιά παντρεύτηκε τον Γιάννη Διακοβασιλή και δημιούργησαν μια πολύτεκνη οικογένεια, με τέσσερα κορίτσια και δυο αγόρια.

Όλα πήγαιναν καλά, ώπου ήρθε και τους κτύπησε την πόρτα το κύμα της μετανάστευσης και όπως και άλλες οικογένειες του χωριού, έτσι κι εκείνη απ' τη μια μέρα στην άλλη βρέθηκαν στην Αμερική. Όμως εκεί η μοίρα δεν της έδινε καλό πρόσωπο, καταφέρνοντας της απαντά τα θανατικά κτυπήματα, χάροντας, στην αρχή, το ένα από τα κορίτσια της. Και πριν καλά-καλά συνταξιδέψει και ο σύζυγός, αφήνοντάς την να παλεύει και να αντιμετωπίζει τα προβλήματα της οικογένειας. Ώπου στο τέλος έχασε τον ένα μετά τον άλλο όλους τους γαμπρούς της, τους άντρες και των τεσσάρων κοριτσιών της και τη νύφη της, τη γυναίκα του Κώστα της. Βαρεία και απαντά τα κτυπήματα, όμως η Σοφία έπρεπε να σταθεί όρθια, να παλεύει και να κοιμαίνεται την απρόσμενη κατάσταση, που ζούσε. Και τα κατάφερε. Και να τώρα, που ήρθε και για εκείνη το πλήρωμα του χρόνου. Έφυγε ήρεμα από τη ζωή τριγυρισμένη από την αγάπη, τη στοργή, τη φροντίδα παιδιών, εγγονών και διαεγγονών και με τον καλό λόγο όλων, όσοι την είχαν γνωρίσει στη ζωή. Εύχομαι να είναι ελαφρό το χέμα της Αμερικής, που την σκέπασε και ο Θεός, που την κάλεσε κοντά του να την αναπαύσει μετά των δικαίων, να χαρίζε δε υπομονή και κουράγιο στα παιδιά της και στα εγγονάκια της. Αιώνια της η μνήμη.

Γιάννης Χαρτοφύλης

ΣΤΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΑΠΡΙΛΑΚΗ

Απαντώ τα θανατικά κτυπήματα δέχεται τον τελευταίο καιρό η Νίσυρος και πριν στεγνώσει το ένα δάκρυ, ακολουθεί το επόμενο. Φίλοι όλοι, γνωστοί, συγγενείς, όπως συμβαίνει στις μικρές κοινωνίες, άνθρωποι ακμαίοι και ολοζώντανοι, απ' τη μια μέρα στην άλλη φεύγουν ξαφνικά από τη ζωή, ακολουθώντας την κοινή μοίρα των ανθρώπων. Ανάμεσα τους, πρόσφατα, και ο Μιχάλης ο Απριλάκης. Ένας άνθρωπος πρόσχαρος, κεφατός, δραστήριος, ξαφνικά εγκατέλειψε τα εγκόσμια, αφήνοντας πίσω του θλίψη, πόνο και δάκρυα. Άνθρωπος πολυταξιδεμένος και θαλασσοδαρμένος, αφού παραβία ήταν η δουλειά του, άφησε το σπίτι του στον Πειραιά και διάλεξε την Κω, ως απάγκιο αραξοβόλι, για να ζήσει το υπόλοιπο της ζωής του, μακριά από φρουρότους και μποφόρ, μακριά από την αλμύρα της θάλασσας. Εκεί περνούσε τον καιρό του και χαιρόταν τη ζωή, στο πλάι της Πόπης του και καμαρώνοντας το μονάκριβο του Ηλία. Κοντά του και η μεγάλη του αγάπη, η Νίσυρος, για να την επισκεπτείται συχνά, να ναιάεται για τις ανάγκες της και να προσφέρει τις υπηρεσίες του, όπου εκλείπο και όσο μπορούσε. Τακτικός αναγνώστης των «Νισυριακών Νέων», έσπευδε πάντα να πει τον καλό το λόγο, να σχολιάσει επαινετικά κι ακόμα για να δώσει πληροφορίες για δημοσίευση. Και ξαφνικά όλα άλλαξαν τόσο σύντομα, τόσο απρόσμενα, τόσο ξαφνικά. Μια ξαφνική αδιαθεσία, μας είπαν, τον έστειλε στο νοσοκομείο κι ήταν μοιραίο να μην επιτρέψει στο σπίτι. Η είδηση του θανάτου του ξάφνιασε όλους τον γνώριζαν και τον αγαπούσαν και βύθισε σε βαρύ πένθος τους δικούς του ανθρώπους. Στις δύσκολες αυτές ώρες, η σκέψη μας βρίσκεται κοντά στη χαρακτηριστική οικογένειά του, ενώ θερμή αναπέμπουμε την ευχή όπως ο Άγιος Θεός, που τόσο νωρίς τον πήρε κοντά του, να τον αναπαύσει εκεί, όπου οι δίκαιοι αναπαύονται. Αιώνια του η μνήμη.

Γιάννης Χαρτοφύλης

Από τις επιστολές που μας έρχονται

ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

Από τον Γιώργο Οικονομίδη

Είναι απ' όλους γνωστό το πόσο μικρή είναι η Νίσυρος και είναι επίσης γνωστό το πλήθος των αξιόλογων ανθρώπων, που γέννησε αυτή η μικρή γωνιά της Ελλάδας. Μακριά από τα βουερά κέντρα των μεγαλουπόλεων, κοντά στην παραμεθόριο, αυτό το «βραχάκι» με την πλούσια ιστορία, από την Ομηρική εποχή, αλλά και τις πολλαπλές ελλείψεις στις ανέσεις της σύγχρονης ζωής, η Νίσυρος γέννησε και «δημιούργησε» παιδιά, που φώτισαν με το πνεύμα τους και πρόσθεσαν με τη δύναμη της προσωπικότητάς τους στον πολιτισμό και την ιστορία, που δημιούργησε μέσα στους αιώνες η πατρίδα μας.

Αγαπητοί μου συμπατριώτες και φίλοι, Εγώ δε γεννήθηκα στη Νίσυρο, απ' όπου κατάγονται και ο πατέρας μου και η μητέρα μου. Γεννήθηκα στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, στο Νείλο, όπου ένωσα και τα καλά, αλλά και τα δυσάρεστα της ξενιτιάς. Είμαι όμως βαθειά ευγνώμων στη μητέρα μου, η οποία ενσπλάξε μέσα μου μια απειριόδοτη αγάπη για τη Νίσυρο, για τα Νικιά, όπου γεννήθηκε κι αυτή και ο πατέρας μου, για το Μανδράκι, τους Πάλους και τον Εμπορέο. Είμαι ευγνώμων στους γονείς μου, διότι με γαλούχησαν με την αγάπη, για την όμορφη γενέτειρά τους Νίσυρο, μ' έμαθαν ν' αγαπώ ό, τι είναι Νισυρίο και φρόντισαν να ταξιδεύομαι, εγώ και η μικρότερη αδελφή μου, για να τη γνωρίσουμε, να συναντήσουμε τους φιλόξενους ανθρώπους της και τους συγγενείς μας, ως και τις όμορφες γωνιές της και όλα αυτά να τα κλείσουμε εορμητικά στην καρδιά μας, για να μη μπορεί να τα σπλήσει ή να τ' αρπάξει κανείς. Και αισθάνομαι, κάθε φορά, που έχω στα χέρια μου τα «Νισυριακά Νέα», αυτή η αγάπη και ο θαυμασμός να αναζωπυρώνονται και η σκέψη μου να σταματά «σ' έναν άνθρωπο», ο οποίος με ενθουσιάζει με την πολυσχιδή και πολυεπίπεδη γνώση του και αντανήγη του. Η μόρφωση, η παιδεία, η καλόπιστη κοίτη, η καλλιέργεια, η ευγένεια και η συστολή του του κοσμοϊν. Και όποτε επιχειρήσει να του πλέξω το εγκώμιο, προσέχωρα στην ταπεινοφροσύνη του αλλά και τη γενναιοφροσύνη του πνεύματός του. Κι αυτός ο άνθρωπος είναι ο άνθρωπός μας, η κινήτριος δύναμη, που αναμοχλεύει την προσοχή των συνασθημάτων μας, με τις αρετές του, τις αναμνήσεις του, την πολυσύνθετη παιδεία του. Είναι ο Γιάννης Χαρτοφύλης, ο οποίος παρουσιάζει μια ολοκληρωμένη εικόνα της Νισυριακής ζωής με ειλικρίνεια, με λυρισμό, με λαογραφική δεξιοτεχνία. Παρουσιάζει τη Νισυριακή δραστηριότητα «εντός και εκτός των τειχών», παραθέτει γεγονότα, θέσεις και αναπθέσεις, επετεικές εκδηλώσεις, θρησκευτικές εορτές, τιμητικές αναφορές, σωστή αξιολόγηση προσώπων και γεγονότων, αναμνήσεις, χρησιμικές πληροφορίες, την ουσία της νησιωτικής ζωής. Καταγράφει όλον απτόν τον πακτωλό της πληροφορήσεως, διατυπωμένο με δημοσιογραφική δεοντολογία, σαφήνεια, πηγαία αγάπη και σεβασμό, που προκαλεί αβίαστα ανάταση ψυχής και πληρωσή της με ζωογόνο και ενάργιο πνεύμα. Δημοσιεύει μια φιλοσοφία, μια μικρή κοσμοθεωρία για τον αγαπημένο τόπο, το γενέθλιο και συνάμα γενεοιοιούργ και δημοσιογραφικό. Είναι ο ισχυρός κριτικός, που συνδέει όλους, όσους αγαπούν τη Νίσυρο, την πατρίδα γη και τους προγόνους.

Είμαι βέβαιος, αγαπητοί μου φίλοι και συμπατριώτες, ότι κάνοντας αυτή τη σύντομη αναφορά στις αρχές του αδελφού μας Γιάννη Χαρτοφύλη, διεργημένο και τα δικά σας συνασθημάτα, διότι ο Γιάννης είναι ο άνθρωπός μας, της ανεξάντλητης αγάπης και προσφοράς. Είναι ο άνθρωπός μας. Αυτά τα λίγα γράφο, εις ανταπόδοση των τόσων πλούσιων δώρων, που συνεχώς και αδιαλείπτως μας χαρίζε, με τον υπέροχο, σεμνό και δραστηριο τρόπο του ο αδελφός μας Γιάννης Χαρτοφύλης. Να είναι πάντα καλά με την οικογένειά του και τη Νίσυρο.

Με αγάπη, Γιώργος Οικονομίδης

Από τον Γιάννη Χαρτοφύλη

Ευχαριστώ τον Γιώργο Οικονομίδη για τα καλά του λόγια. Είναι λόγια, που γλυκαίνουν, ξεκουράζουν και δίνουν δύναμη, για να συνεχίσω μια αποστολή, που αυτοβούλως ανέλαβα, με την αίσθηση ότι προσθέτω ένα, μικρό έργο, πετραδάκι, στην προσπάθεια αλληλοεπικοινωνίας και ενημέρωσης των ανά τον κόσμο συμπατριωτών μας. Ο εγκωμιαστικός λόγος του Γιώργου Οικονομίδη, ένας ακόμα, από τη σωρεία παρόμοιων μνημονίων, που έρχονται από συμπατριώτες μας της διασποράς, με κίνηρη να πιστεύω ότι η προσπάθειά μου βρίσκει το στόχο της. Και μακάρι να μου δίνει τη δύναμη ο Θεός, για να μπορέσω να συνεχίσω. Τον ευχαριστώ θερμά.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

- Ο Μάνος Θρασ. Ορσάρης και η Κατερίνα Γκρίνια στη Νίσυρο
- Ο Μιχάλης Εμ. Καρακωνσταντίνου και η Ευθυμία Σκαρδάτου στη Νίσυρο
- Ο Κώστας Πετεινέρης και η Μιχαηλίνα Μαστρομιχαλί στη Νίσυρο (Πάλους)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Μιχαηλίνα Πετεινέρη-Μαστρομιχαλί κοριτσάκι, στη Νίσυρο (Πάλους)
- Η Άννα Σωτ.Δολδούρη-Σφακίανου κοριτσάκι στη Νίσυρο

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Το αγοράκι του Νίκου και Άννας Παρασκευοπούλου (το γένος Ηλ. Διακομιχαλί), στο οποίο δόθηκε το όνομα Ηλίας.
- Το κοριτσάκι του Νίκου και Μαρίας Μαγκλαβάνη (το γένος Δημ. Τσουλάτου) στο οποίο δόθηκε το όνομα Θεοδώρα.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Η «Εταιρεία Νισυριακών Μελετών», εκφράζει τα θερμά της συλλυπητήρια στο μέλος της Επιστημονικής της Επιτροπής, καθηγητή κ. Θεοδόση Ζαχαριάδη, για την απώλεια της μητέρας του Μαρυλάς. Ευχόμεθα, ο Θεός, να την αναπαύσει εν σκηναίς δικαίων και στους οικείους της να χαρίζει την εξ ύψους παρηγορία.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΒΟΥΛΙΟ

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ

Ιδιοκτησία - Έκδοση: Συλλόγου Νισυριών Αθηνών «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»

3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα Τηλ. 210/52.24.463

Διευθυντής Σύνταξης: ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΥΦΛΗΣ

Επίτιμος Πρόεδρος «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ» Κανθή 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό Τηλ. - Fax: 210/67.17.671 e-mail: hartofylis@yahoo.gr

Συνδρομές - Εμβάσματα: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Επληθώρας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη Τηλ.: 210/9337899

Αντιπρόσωποι Ρόδου: Α.Μ. Καραγιώργης Κω: Λουκία Παλητή Νισύρου: Μιχ. Βεζυρλόγλου Σίδνεϊ: Νικ. Γιαννάκης

Τυπογραφείο: ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ Γερανίου 7 - Αθήνα, Τηλ.-Fax: 210/5233965

ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ

ΛΟΥΚΙΑΣ ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ

Πτυχιούχου Πανεπιστημίων Αθηνών και Tufts Βοστώνης.

Μέλος της Αμερικανικής Εταιρείας Περιοδοντολογίας και της Εταιρείας Εμφυτευματολογίας

Οδός Αγίας Σοφίας (πρ. Γράμμου) 4 - ΡΟΔΟΣ Τηλ. 22410 - 38850 Κιν. 6944-501841.

Δέχεται με ραντεβού

8 ΜΑΪΟΥ 1945 - 15 ΜΑΪΟΥ 1945

ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΠΤΥΧΕΣ ΤΟΥΣ

Δυο ακόμα μεγάλες ιστορικές επετείους τιμά η Δωδεκάνησος κάθε χρόνο το Μάιο μήνα. Δυο επετείους που, όπως στις προηγούμενες του μηνός Μαρτίου, έτσι και σ'αυτές, τιμούμε γεγονότα, που αποτυπώθηκαν ανεξίτηλα στις σελίδες της τοπικής, αλλά και της ευρύτερης Ιστορίας του Έθνους μας. Η μία αφορά την παράδοση των Γερμανικών στρατευμάτων κατοχής στο Αγγλικό στρατηγείο της Σύμης στις 8 Μαΐου 1945. Και η άλλη την άφιξη στις 15 Μαΐου 1945 του Αντιβασιλέα-Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνού στη Ρόδο για να αναγγείλει την επικείμενη λευτεριά των νησιών μας, τα οποία μια εβδομάδα πριν είχαν περιέλθει υπό αγγλική κατοχή. Όμως ας δούμε με τη σειρά τα γεγονότα.

Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ.

Στις 30 Απριλίου 1945, η ανθρωπότητα ολόκληρη επληροφορείτο, με ανέκφραστη ανακούφιση και χαρά ότι, ο Καγκελάριος της Γερμανίας, πρόεδρος του Ράιχ και ανώτατος αρχηγός των Γερμανικών ενόπλων δυνάμεων, Αδόλφος Χίτλερ, αυτός ο Λαομίσητος αιμοσταγής δικτάτορας, που εξ αιτίας των παρανοικών σχεδίων του, η Ευρώπη είχε μεταβληθεί σε ερείπια ενώ εκατομμύρια άνθρωποι είχαν χάσει τη ζωή τους, είχαν αυτοκτονήσει σε κάποιο υπόγειο της καγκελαρίας. Κι ακόμα, πως λίγο πριν απαλλάξει την ανθρωπότητα από την παρουσία του, είχε διορίσει ως διάδοχο του τον αντιναύαρχο Ντσίαντζ. Το γεγονός αυτό έθετε υπό νέα

Ο Στρατηγός Otto Vagener αποβιβάζεται στη Σύμη

τροχιά την εμπόλεμη κατάσταση και χάραζε πορεία, προς τερματισμό του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου. Πράγματι στις 2 Μαΐου 1945 η Γερμανική φρουρά του Βερολίνου παρέδιδε στις αντιμαχόμενες συμμαχικές δυνάμεις κι αμέσως μετά ο νέος ηγέτης της Γερμανίας δήλωνε: « προς αποφυγή κι άλλων άσκοπων απωλειών σε ανθρώπους και εγκαταστάσεις, από τα μεσάνυχτα της επομένης ημέρας σταματά οποιαδήποτε στρατιωτική ενέργεια... ». Και κάνοντας πράξη αυτή την εξαγγελία, την 02.41 ώρα της 7ης Μαΐου 1945, υπέγραφε την παράδοση όλων των γερμανικών στρατευμάτων στις νικήτριες δυνάμεις.

Την περίοδο εκείνη, ενώ τα Δωδεκάνησα τελούσαν υπό γερμανική κατοχή, υπό το διοικητή στρατηγό Otto Vagener, κάποια μικρά νησιά ήταν... α-κεφάλαια, ενώ άλλα, τελούσαν υπό την κατοχή των συμμαχικών δυνάμεων, όπως η Σύμη, στην οποία υπήρχε συμμαχική δύναμη, υπό τον Αγγλο στρατιωτικό διοικητή Ταξίαρχο Moffat, αποτελούμενη από Άγγλους, Νεοζηλανδούς, Ινδούς και 800 Έλληνες Ιερολοχίτες, υπό το Συναγματοάρχη Χριστόδουλο Τσιγάντε. Έτσι είχαν την συνάντησή για την παράδοσή μας στο Αγγλικό στρατηγείο. Επειδή εκτός από την οίκηση του δυνάμεις στον Αγγλο διοικητή των δυνάμεων Σύμης, Moffat, στον οποίο απέστειλεν αμέσως το ακόλουθο Σήμα: Παρακαλώ να ορίσετε τόπο και χρόνο συνάντησης για την παράδοσή μας στο Αγγλικό στρατηγείο. Επειδή εκτός από ένα Αγγλικό σκάφος, που καταλάβαμε σε προηγούμενη επιχείρηση, δεν διαθέτω άλλο μέσον, παρακαλώ να μου δώσετε την άδεια να το χρησιμοποιήσω για

Επίσημη παράδοση των Δωδεκάνησων από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής στη συμμαχική αντιπροσωπεία.

Στο άκρο δεξιά ο Συναγματοάρχης Χριστ. Τσιγάντες

τη μεταφορά μου στη Σύμη, ή να συμφωνήσετε η παράδοση να γίνει στη Ρόδο. Συγχρόνως θέλω να σας παραδώσω τους αιχμαλώτους, που κρατώ, δηλαδή τον αξιωματικό Woodward Dannis, 10 Άγγλους και 14 Έλληνες...». Κι αμέσως δόθηκε η απάντηση: «Είμαι έτοιμος να σας συναντήσω, εφόσον είναι ξεκάθαρο πως μπορώ να δεχθώ μόνο παράδοσή άνευ όρων. Η παράδοσή σας πρέπει να περιλαμβάνει όλες τις δυνάμεις και τα εδάφη υπό τη διοίκηση του Γερμανικού Διοικητή Ανατολικού Αιγαίου. Εγκρίνεται να χρησιμοποιήσετε το καταληφθέν Αγγλικό σκάφος, που θα πλέει με λευκή σημαία και θα συναντηθείτε με αντιτορπιλικό στο ακρωτήριο Αλωπός, αύριο στις 07.00 ώρα GMT. Προβλέπεται να επιβιβαστείτε στο αντιτορπιλικό, το οποίο θα σας μεταφέρει στη Σύμη. Το καταληφθέν σκάφος θα παραμείνει στην Αλωπός, για να σας μεταφέρει πίσω στη Ρόδο, μετά την ολοκλήρωση των διαδικασιών. Να φέρετε επίσης τους αιχμαλώτους, που αναφέρατε στο προηγούμενο σήμα σας». Υπογραφή Ταξίαρχος Moffat, Διοικητής Δωδεκανήσου.

Την 7η ώρα της επομένης, απέπλευσε από το Μικρασιατικό ακρωτήριο Αλωπός Αγγλικό πολεμικό τύπου M-L (EM EL), το οποίο με τη συνοδεία του Ελληνικού αντιτορπιλικού ΚΡΗΤΗ, με κυβερνήτη τον Πλωτάρχη Ιάσωνα Θεοφανή και του Αγγλικού ΕΞΜΟΥΡ, μετέφερε στο λιμάνι της Σύμης το μέχρι τότε διοικητή των Γερμανικών δυνάμεων Ανατολικού Αιγαίου στρατηγό Vagener, συνοδευόμενος από το διοικητή της Γκεστάπο στη Ρόδο και τον υπασπιστή του, ενώ μαζί τους απήρχε και Άγγλος Αξιωματικός ως διερμηνέας. Το Γερμανό στρατηγό υποδέχθηκε στο λιμάνι ο Άγγλος Συναγματοάρχης Ocland και πεζή έφτασαν στο Δικαστικό μέγαρο της Σύμης, όπου στεγαζόταν προσωρινά και το Δημαρχείο. Εκεί τους ανέμεναν ο Άγγλος Ταξίαρχος Moffat, ο επίσης Άγγλος Συναγματοάρχης Baird, ο Γάλλος Πλοίαρχος Legde και ο Έλληνας Συναγματοάρχης Χριστόδουλος Τσιγάντες. Χωρίς χρονοτριβές ο Γερμανός στρατηγός υπέγραψε την παράδοση των δυνάμεών του στις αντίπαλες συμμαχικές δυνάμεις κι αμέσως μετά έβγαλε και παρέδωσε άδεια το πιστόλι του στο Moffat, το οποίο όμως εκείνος προσέφερε στο Τσιγάντε, λέγοντας « αυτό το τρόπαιο ανήκει σε σας και στον Ιερό Λόχο». Και συμφωνώντας ο Γερμανός στρατηγός με την κίνηση, κούνησε θετικά το κεφάλι, λέγοντας «για». Κι αμέσως μετά ανεχώρησε, υπό συνοδεία στη Ρόδο. Από εκείνη τη στιγμή τα Δωδεκάνησα απηλλάγησαν μεν από το Γερμανικό ζυγό, όμως τέθηκαν και πάλι υπό ξένη, Αγγλική αυτή τη φορά, κατοχή. Ως την 31η Μαρτίου 1947, οπότε αποδόθηκαν οριστικά στην Ελλάδα.

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Ήταν Φεβρουάριος του 1945, όταν ο Τσώρτσιλ, Πρωθυπουργός τότε της Αγγλίας, επιστρέφοντας από τη διάσκεψη της Γιάλτας, πέρασε από την Αθήνα. Μπορεί να ήταν ακόμα Γερμανοκρατούμενη η Ελλάδα, όμως η Γερμανική... αρκούδα είχαν αρχίσει τον επιθανάτιο ρόγχο της και δε μπορούσε να αντιδράσει γι' αυτή την επίσκεψη, αφού είχε πια ξεκαθαρίσει πως ο Τσώρτσιλ ήταν ένας από τους νικητές του πολέμου.

Σε συνάντησή του Τσώρτσιλ με τον Έλληνα Αντιβασιλέα Δαμασκηνό, ο δεύτερος, όπως γράφει η Ιωάννα Τσάτσου, μεταξύ τυρού και αχλαδιού, άρχισε να του λέει ότι, «οι Έλληνες τόσα χρόνια τώρα έχουν γίνει ολοκαύτωμα για όλους εσάς, Άγγλους και Ρώσους. Εκτός από τον πόλεμο του '40, το δεκάτισμα της πείνας, όλοι γνωρίζουμε πως η μάχη της Κρήτης αργοτόρησε την εισβολή των Ναζί στη Ρωσία, συμβάλλοντας ουσιαστικά στην έκβαση του πολέμου υπέρ των συμμάχων. Δεν νομίζετε πως είναι πια καιρός κι εσείς κάτι να του προσφέρετε και μάλιστα κάτι, που του ανήκει...».

Αφινδιασμένος ο Τσώρτσιλ, ρώτησε τι είναι αυτό το κάτι και ο Δαμασκηνός, απάντησε «τα Δωδεκάνησα». Και ο Τσώρτσιλ ανταπαντώντας είπε: «Το θέλω, μα δε γίνεται να σου απαντήσω τώρα. Όταν γυρίσω στο Λονδίνο θα σου στείλω μήνυμα». Και το μήνυμα έφτασε στις 11 Μαΐου 1945, λίγες μόλις μέρες, μετά την εγκατάσταση της Αγγλικής δύναμης κατοχής στα Δωδεκάνησα. Αμέσως η είδηση μεταδόθηκε ως αστραπή, μ' ένα κόσμιο να παραληρεί από ενθουσιασμό κι αγγαλλίαση και με τον τύπο να χαρακτηρίζει το γεγονός ως προάγγελο της λευτερίας των Δωδεκανήσων.

Ο Αντιβασιλέας Δαμασκηνός αποβιβάζεται στη Ρόδο

Η προετοιμασία της επίσκεψης έγινε στο συντομότερο δυνατό χρόνο και ο Αντιβασιλέας επέβη στο θρυλικό θωρηκτό ΑΒΕΡΩΦ, το οποίο την 18.25 ώρα της 13ης Μαΐου 1945, έλυσε κόβο από την προβλήτα του Πειραιά και απέπλευσε με κατευθυνση το λιμάνι της Ρόδου. Τον Αντιβασιλέα προεπεμψαν ο Άγγλος Πρέσβης, ο Άγγλος Αρχιστράτηγος Σκόμπι και εκπρόσωποι της Ελληνικής Κυβέρνησης, ενώ στο ταξίδι τον συνοδεύουν η ηγεσία των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, αφού η εντολή ήταν να μη συνοδεύεται από πρόσωπα της Ελληνικής Κυβέρνησης. Καθώς το πλοίο πλησίαζε προς τα ύδατα της Δωδεκανήσου, ετελέστη το τρίστιχο στο κατάστρωμα του και ο Αντιβασιλέας έβριμε στεφάνι στον υγρό τόφο των κατά θάλασσαν πεσόντων υπέρ Πατρίδος Δωδεκανήσων.

Το θωρηκτό, με τη συνοδεία δυο ακόμα αντιτορπιλικών, έφτασε τις πρωινές ώρες της 15ης Μαΐου στη Ρόδο, όπου οι χιλιάδες κόσμου, που είχαν κατακλύσει την προβλήτα του λιμανιού, υποδέχθηκαν το πλοίο με τον υψηλό επιπέδω με παραληρήματα ενθουσιασμού, με ζητωκραυγές και χειροκροτήματα, ενώ χαρμόσυνες κι κωδωνοκρουσίες δονούσαν την ατμόσφαιρα, και μετέδιδαν απ' άκρη σ' άκρη της πόλης τον χαρμόσυνο εορταστικό τόνο. Και οι εκδηλώσεις έφτασαν στο απόγειό τους, όταν το κατάστρωμα του πλοίου εμφανίστηκε ο Αντιβασιλέας Δαμασκηνός και ευλογούσε τα πλήθη. Αψευδείς μάρτυρες των γεγονότων είναι τα δημοσιεύματα του τύπου, που ανέφεραν την ημέρα εκείνη: «Ζούμε στιγμές μεγάλες, αλησμόνητες, θεόσταλτες. Εδώ το δημοσιογραφικό μολύβι σταματά, η καρδιά πάλλεται από εθνικό ενθουσιασμό και το χέρι τρέμει από εξάρτητη χαρά. Εδώ έμψυχα κι άψυχα είναι βουτηγμένα στο γαλανόλευκο γιορταστικό τόνο. Ο λαός της Ρόδου ζει πραγματικά σε ατμόσφαιρα παραληρήματος. Όλα φαίνονται στους μαρτυρησαντες Έλληνες Δωδεκανήσιους σαν άπιστευτο όνειρο. Χαρακτηριστικό του ενθουσιασμού και της χαράς του κόσμου είναι το γεγονός ότι, ο Αντιβασιλέας δε μπορούσε να συνεχίσει το λόγο του, αφού κάθε λέξη του διεκόπτετο από ζητωκραυγές και χειροκροτήματα. Ακόμα και ο πιο ψυχραιμός παρατηρητής, ήταν αδύνατο να μη δακρύσει. Όλος ο κόσμος ζει μια ατμόσφαιρα πάθους και ονειρώσεων, ζει ένα θαύμα, με βαθειά πίστη πως σύντομα θα έχει αρχή και τέλος λαμπρό...».

Μέσα σ' αυτό το κλίμα αποβίβαστηκε ο Αντιβασιλέας Δαμασκηνός, όπου έτυχε της πιο θερμής, της πιο εγκάρδιας, της πιο ενθουσιώδους υποδοχής, από τις αρχές και το λαό του νησιού. Και με τη συνοδεία όλων αυτών μετέβη στο Μητροπολιτικό Ναό, όπου τον υποδέχθηκε γονυπετής ο Μητροπολίτης Ρόδου Απόστολος, ο Τρύφωνος. Ετελέθηθη Δοξολογία και στη συνέχεια ο Αντιβασιλέας από ειδική εξέδρα, απευθυνόμενος προς το Ροδιακό και κατ' επέκταση προς το Δωδεκανησιακό λαό, είπε, μεταξύ άλλων: «Ευλογώ το όνομα του Κυρίου εκ βαθέων ψυχής, ότι εν τη απείρω ευδοκία Αυτού, επεφύλαξε μοι τον υψιλήν κλήρον, να έλθω σήμερα εν τη ωραία πόλιν της Ρόδου, την ένδοξον μητρόπολιν της ελευθέρας Ελληνικής Δωδεκανήσου, απόστολος των δικαίων βουλήν Αυτού και κήρυξ των νέων ελπίδων του Έθνους. Ήλθον εδώ δια να φέρω με ανέκφραστον αγαλλίασιν, αλλά και βαθύτατην συγκίνησιν, προς τα ηρωικά της τέκνα, τον πρώτον εγκάρδιον ασπασμόν της Μητροπόλεως Ελλάδος. Το κακόν όνειρον, το οποίον διήρκεσεν επί τούσους αιώνας, διελύθη με τας πρώτας μελιχράς ακτίνας του λυκαυγούς της Ελευθερίας... Το σημερινόν προσκύνημα μου εις την πόλιν της Ρόδου είναι η επίσημος επισφράγις των ακατάλυτων ψυχικών και πνευματικών δεσμών μεταξύ της Ελληνικής Δωδεκανήσου και του ελευθέρου Ελληνικού Κράτους. Υποκλίνομαι μετά σεβασμού ενώπιον της μνήμης των ηρώων, οι οποίοι εθυσίασθησαν, δια να έλθει η πανέορτος αυτή ημέρα και απονέμω τον δίκαιον έπαινον εις πάντας τους Δωδεκανήσιους, διότι πάντες εκράτησαν υψιλά την σημαία των εθνικών πάθων της Δωδεκανήσου. Το Πανελλήνιον ας ευφρανθή, η Δωδεκάνησος είναι ελευθέρα και Ελληνική...».

Η επίσκεψη του Αντιβασιλέα Δαμασκηνού στη Ρόδο, ήταν η πρώτη παρουσία Έλληνα πολιτικού παράγοντα και μάλιστα πιο ίδιου του ίδιου του Αρχηγού του Κράτους στα Δωδεκάνησα, στη διάρκεια της μακραίωνης δουλείας του. Και ήρθε ως προάγγελος της λευτερίας των νησιών μας, η οποία επισφραγίστηκε, μετά διετία, στις 31 Μαρτίου 1947.

Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΤΣΙΓΑΝΤΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΛΟΧΟΥ ΣΤΑ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΑ

Ο Χριστόδουλος Τσιγάντες - Σβορώνος, είναι ο άνθρωπος του οποίου το όνομα έχει γραφεί με φωτεινά γράμματα στην ιστορία της Δωδεκανήσου. Είναι ο Αξιωματικός, που, ως Διοικητής του Ιερού Λόχου, στη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου, κατάφερε καιρία πλήγματα στα ναζιστικά επιχειρησιακά σχέδια και προέλασε το έδαφος για την απελευθέρωση των νησιών μας και στην Ένωσή τους με την Ελλάδα. Γι' αυτό και το όνομά του θα πρέπει να διατηρείται εσαεί γνωστό και η μνήμη του άσβεστη, στις καρδιές των Δωδεκανησίων.

Σύμφωνα με στοιχεία, που έχουμε στη διάθεσή μας, ανατρέχοντας και σε ειδικό αφιέρωμα του γνωστού Κώου Δικηγόρου και ιστορικού Βασιλείου Χατζηβασιλείου, προβαίνουμε σε σκιαγραφική παρουσίαση του μεγάλου αυτού άνδρα, γενναίου Αξιωματικού και ηρωικού στρατιώτη, με στόχο οι καινούργιες γενιές να μην ακούνε μόνο το όνομα, αλλά να γνωρίζουν και στοιχειωδώς τη δράση του...

Ο Χριστόδουλος Τσιγάντες- Σβορώνος γεννήθηκε το 1897 στη Ρουμανία και ήλθε στην Ελλάδα σε νεαρή ηλικία. Σταδιοδρόμησε ως Αξιωματικός στον Ελληνικό Στρατό, όμως το 1935 απεταχθή, για πολιτικούς λόγους, οπότε κατετάγη ως Αξιωματικός στη Γαλλική Λεγεώνα των Ξένων. Με την κήρυξη του πολέμου ανεκλήθη στον Ελληνικό Στρατό στην Αλεξάνδρεια, με το βαθμό του Συναγματοάρχου και του ανατέθηκε η αποστολή να οργανώσει ειδικό σώμα, με την επωνυμία «Ιερός Λόχος» και να αναλάβει τη διοίκηση και εκπαίδευσή του. Και όταν ήρθε η κατάλληλη στιγμή, βρέθηκε στα Δωδεκάνησα (1942-1945), να μάχεται και να διευθύνει τις επιχειρήσεις ενάντια στα γερμανικά στρατεύματα κατοχής. Εφαρμόζοντας αρχές του «ανωρθόδοξου πολέμου», άνδρες του Ιερού Λόχου, με το σύνθημα «ή τήν ή επί τας», εμφανίζονταν από το πουθενά, αφινδιάζοντας τον εχθρό, εξουδετερώνοντας τα σχέδιά του και προστατεύοντας τους νησιώτες από τα δεινά, που επιφύλασσε κάθε φορά, η γερμανική παρουσία... Η Νίσυρος, που είχε την τιμή να υπερβληθούν και δικά της παιδιά στον Ιερό Λόχο, είχε γνωρίσει τον τρόπο δράσης των γενναίων αυτών μαχητών, αφού Διμοιρία του Ιερού Λόχου, έδωσε τη μάχη στον Εμπορείο, όπου έπεσε ο ηρωικός Ιερολοχίτης Ανθυπολοχαγός Χατζηευσταγγέλου, ενώ Ιερολοχίτες μαχητές μετείχαν στη μικτή ομάδα κομάντος στη γνωστή μάχη των Λουτρών. Αλλά και περίπολοι από Ιερολοχίτες Αξιωματικούς, είχαν εμφανιστεί κατά καιρούς στο νησί (Μεταξάς, Μπιζιάς, Μωραϊτίης κ.α.) στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής. Με τις καταδρομικές επιχειρήσεις οι άνδρες του Ιερού Λόχου, υπό τη διοίκηση του Τσιγάντε, σε συνεργασία με τα δίκτυα κατασκοπίας και τους πατριώτες αντιστασιακούς, έβαλαν υ-

ποθήκη για την επικείμενη Ενσωμάτωση των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα. Ο Ιερός Λόχος διεξήγαγε ενάντια στις εχθρικές δυνάμεις, 27 καταδρομικές επιχειρήσεις και 207 περιπολίες, οι οποίες καταγράφηκαν ως χρυσή εποποιία στη νεότερη πολεμική ιστορία των Δωδεκανήσων.

Η δράση του Συναγματοάρχου Τσιγάντε, ως διοικητή του Ιερού Λόχου στις επιχειρήσεις στα Δωδεκάνησα, αναγνωρίστηκε και επιβραβεύτηκε τόσο από τις Ελληνικές, όσο και από τις συμμαχικές Ένοπλες Δυνάμεις. Γι' αυτό και, όχι μόνο, του παραχωρήθηκε τιμητική θέση, κατά την παράδοση των Γερμανικών στρατευμάτων στη Σύμη, αλλά και το περίστροφο, που παρέδωσε ο Γερμανός στρατηγός Vagener, το πρόσφερε στο Τσιγάντε ο Άγγλος Ταξίαρχος Moffat, λέγοντας του, «αυτό το τρόπαιο ανήκει σ' εσάς και στον Ιερό Λόχο». Με την εγκατάσταση της Βρετανικής στρατιωτικής διοίκησης στα Δωδεκάνησα, ο Τσιγάντες διορίστηκε Αρχηγός της Ελληνικής Στρατιωτικής αποστολής, με έδρα τη Ρόδο και με την ιδιότητα του αυτή, αγωνίστηκε και ήρθε σε ρήξη με τους Άγγλους, στην προσπάθειά του να συμβάλει θετικά στην προσπάθεια για την ανασυγκρότηση των νησιών. Όπως, χαρακτηριστικά, αναφέρει ο κ. Χατζηβασιλείου, οι Ιταλοί της Ρόδου, πριν την αποχώρησή των γερμανικών στρατευμάτων και προκειμένου να μη περιέλθουν στην Ελλάδα τα ιταλικά κτίσματα στα Δωδεκάνησα, τα ενέγραψαν στην κυριότητα του Βατικανού. Όμως χάρη στην ενθέρωση και έγκαιρη παρέμβαση του Τσιγάντε, η εγγραφή ακυρώθηκε, με αποτέλεσμα όλα τα ιταλικά κτίσματα να περιέλθουν στην κυριότητα του ελληνικού δημοσίου.

Τον Μάιο του 1948 το Υπουργικό Συμβούλιο προήγαγε το Τσιγάντε σε Υποστράτηγο και τον έθεσε σε αποστρατεία, εκφοβίζοντάς του «την πλήρη ευερέσκεια δια τας υπηρεσίας, ας προσέφερε εις την πατρίδα». Όπως έγραψε Αξιωματικός συμπολεμιστής του «ο Τσιγάντες είχε το βλέμμα άγρυπνο, το πνεύμα διαυγές, την καρδιά φλογερή και την κρίση αδιάταρακτα ψυχραιμη».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ

Αρχιτέκτων Μηχανικός ΕΜΠ
Architettura di Roma "La Sapienza"
Ενεργειακός Επιθεωρητής

Μανδράκι - Νίσυρος Τ. Κ. 85303 Τηλ.εφ. 3022420 31420 Κιν. 6976231542
e mail patrikiscostas@gmail.com

Οικοδομικές άδειες. Επιβλέψεις. Αποτυπώσεις.
Τακτοποιήσεις αυθαιρέτων. Ανακαινίσεις κατοικιών
και επαγγελματικών χώρων. Ενεργειακά πιστοποιητικά.

GREEN AND BLUE

ΨΑΡΕΜΑ - ΚΥΝΗΓΙ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ PET SHOP
Επώνυμα είδη στις καλύτερες τιμές
ΠΟΠΗ ΣΑΚΚΑΛΗ - ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ
Νίσυρος, τηλ. 22420-31218

« Π Ρ Ω Τ Ο »

ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΣΥΡΟΣ - Τηλ. 22420-31534

ΣΤΙΣ 10.000 ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ

ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ: ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ -
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΙΔΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΙΔΗ
«ΠΟΥΛΑΜΕ ΦΘΗΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΥΛΑΜΕ ΠΟΛΛΑ»
ΜΑΡΙΑ ΠΑΧΟΥ

Απ' ό,τι θυμάμαι...

Από τον
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

Πρωινό Μεγάλης Παρασκευής, τότε που η Αποκαθήλωση γινόταν το πρωί στο μοναστήρι της Σπηλιανής και το απόγευμα στην Ποταμίσισα. Είδοποιηθήκαμε από το Διευθυντή, το Μάκη Κατσιματίδη, να πάμε όλοι στο σχολείο (συστεγαζόμεσαν τότε με το Δημοτικό) κι εκεί μας περίμενε μια μεγάλη έκπληξη.

Με το πλοίο της γραμμής, που πέρασε τα ξημερώματα, έφτασαν από τον Πειραιά τα πηλίκια, που τότε ήταν υποχρεωτικά για τους μαθητές του Γυμνασίου (δεν υπήρχε Λύκειο), μαζί και το Λάβαρο του Γυμνασίου, με το πορτρέτο του Όμηρου στη μέση και περιφερειακά την επιγραφή «ΟΜΗΡΕΙΟΝ ΗΜΙΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΝΙΣΥΡΟΥ».

Φορέσαμε όλοι τα πηλίκια και με επικεφαλής το λάβαρο, ξεκινήσαμε συστηματικά προς το μοναστήρι της Σπηλιανής, για να προσκυνήσουμε τον Επιτάφιο. Η πορεία μας είχε σημαίνει πραγματικό ξεσηκωμό σ' όλη τη διαδρομή, με τον κόσμο να βγαίνει σε πόρτες και παράθυρα, ακόμα και από τα καφενεία έβγαιναν οι θαμώνες για να μας χειροκροτήσουν και να εκδηλώσουν τον ενθουσιασμό τους, καθώς για πρώτη φορά αντίκριζαν τους μαθητές με τα πηλίκια και επικεφαλής το λάβαρο του σχολείου...Κι αυτή η εικόνα, όπως ήταν φυσικό, έκαιε το Μάκη να φουσκώνει από ικανοποίηση.

Φτάσαμε στο μοναστήρι, προσκυνήσαμε, όμως βγαίνομε από την εκκλησία, από απροσέξια του Σημαιοφόρου, κτύπησε το κοντάρι σ' ένα καντήλι και όλο το περιεχόμενο, λάδια και νερό, χύθηκαν πάνω στο λάβαρο. Κι εκεί έγινε ο χαμός. Έξω από την εκκλησία, στο χώρο κάτω από το καμπαναριό, μπήκαμε στη γραμμή κι είδαμε το Μάκη, όπως δεν τον είχαμε δει ποτέ. Σε εξάλλη κατάσταση, μας έβαλλε ένα...εξάφαλο, χαρακτηρισμό πράξη ανιέρου το συμβάν και, συν τοις άλλοις, μας κατηγορήσε ότι δείξαμε ασέβεια προς τον ενθουσιασμό του κόσμου, τον οποίον ο ίδιος ντρεπόταν, λέει, τώρα να αντικρίσει, επιστρέφοντας.

Με τυλιγμένο το λάβαρο επιστρέψαμε, στο σχολείο εντελώς αθόρυβα και σε κακή ψυχολογική κατάσταση, επηρεασμένοι όλοι μας από το συμβάν. Κι εκεί βολήθηκαν όλοι, με τις οδηγίες του δασκάλου-καλλιτέχνη Μαν. Κρούσκου, να αποκαταστήσουμε τη ζημία.

Επικίνδυνες απειρκεψίες

Παραμονές εξετάσεων Β' εξαμήνου 194... οι οποίες θα άρχιζαν Δευτέρα απόγευμα, στις αρχές Ιουνίου. Συστεγαζόμεσαν τότε με το Δημοτικό σχολείο κι είχαμε μάθημα τρεις μέρες απόγευμα και τρεις πρωί. Πήραμε το πρόγραμμα την Πέμπτη, με ελεύθερο το Παρασκευοσάββατο-κύριακο για μελέτη.

Στρωθήκαμε λοιπόν στο διάβασμα, Πέμπτη και Παρασκευή και το πρωί του Σαββάτου βγήκαμε βόλτα για ξεκούραση, οπότε μάθαμε πως οι καθηγητές μπήκαν στο καΐκι του Κακακιού, που έκαιε έκτακτο δρομολόγιο για το Γαλι και πήγαν να επισκεφτούν το νησί. Και τότε ρίχτηκε η ιδέα, να πάμε κι εμείς στο Γυαλί, για να κάμουμε εκπλήξη στους καθηγητές μας αλλά και να κάμουμε επίδειξη των...ναυτικών ικανοτήτων μας, μια κι είχαμε για διάβασμα διαθέσιμη την Κυριακή και το πρωί της Δευτέρας.

Από αριστερά: Λαμπάδης, Κέντρης, Σακελλαρίδης, Χαρτοφύλης

Πήγαμε λοιπόν στο λιμάνι ο γράφων, ο Σταύρος Κέντρης και οι αείμνηστοι συμμαθητές Γιώργος Λαμπάδης και Μάνος Σακελλαρίδης και, καθώς η θάλασσα ήταν «λάδι», με μπροστάρη πάντα σ' αυτές τις...δουλειές το Λαμπάδη και χωρίς πολλή-πολλή σκέψη, «βαράραμε» στη θάλασσα μια μικρή δίκωπη «φελούκα», του Μαντουδάκη και ξεκινήσαμε. Στην αρχή ήταν όλα καλά και ώραία, με καλαμπούρι, με σχέδια για το πώς θα παρουσιαστούμε και διάφορα άλλα.

Όμως καθώς περνούσε η ώρα το κουπί γινόταν και πιο κουραστικό, οι δυνάμεις μας ολοένα και μας εγκατέλειπαν, στα χέρια άρχισαν να σχηματίζονται φούσκες και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, τα λίγα νερά της βάρκας άρχισαν σιγά-σιγά να...ανεβαίνουν. Στο μεταξύ είχαμε ανοίξει και βρισκόμασαν σχεδόν στο μέσο της διαδρομής, οπότε ήταν ανώφελη κάθε σκέψη για να επιστρέψουμε. Συνέχισαμε λοιπόν το ταξίδι και βγάλαμε, θυμάμαι, τις κάλτσες μας και τις φορέσαμε σαν γάντια για να αντιμετωπίσουμε τις φούσκες και το πρήξιμο των χεριών, ενώ με ένα μικρό κονσερβοκούτι, προσπαθούσαμε να βγάλουμε τα νερά. Και όλα αυτά, με το φόβο και τον πανικό ολοένα να...ανεβαίνουν, προσπαθώντας να μη σκεπτόμασε και τον κίνδυνο ναυαγίου, που καιροφλακτούσε.

Καταλαβαίναμε την απειροψία μας, μετανιώσαμε για την ανοησία μας, όμως ήταν πια αργά. Κάποτε φτάσαμε στο Γυαλί, κατάκοποι, εξουθενωμένοι, φοβισμένοι και χλωμετανωμένοι για την απειροψία μας και ενώ οι καθηγητές έσπευσαν να μας συγχαρούν και να μας επαινέσουν για το...κατόρθωμά μας ο καπετάν - Γιάνης ο Κακακιός, που είχε αντιληφθεί τον κίνδυνο, μας κάλεσε παράμερα και, παρ' ό,τι ήταν πάντα ήρεμος και λιγομίλητος, τότε άρχισε να μας τα ψάλλει, απαριθμώντας τις δραματικές συνέπειες που θα μπορούσε να έχει αυτή μας η απειροψία.

Κάθισαμε παράμερα σαν βρεγμένες κότες, «με την ουρά στα σκέλια», χωρίς διάθεση ούτε για μπάνιο, ούτε για φαγητό, ούτε και για να απολαύσουμε τη χαρά της εκδρομής. Και σαν ήρθε η ώρα αναχώρησης, μπήκαμε κι εμείς στο καΐκι του Κακακιού, το οποίο ρυμούλκισε και τη βάρκα, κι έτσι η περιπέτειά μας είχαν τέλος.

Όσο γι' αυτά που ακούσαμε όταν φτάσαμε στα σπίτια μας, αυτό ας το αφήσουμε καλύτερα !...

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΙΣΥΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ» ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΥΠ.ΠΟ.

Η Διεύθυνση Πολιτιστικών Δράσεων του Υπουργείου Πολιτισμού, ενέκρινε αίτηση του Διοικ. Συμβουλίου του «Γνωμαγόρα» και ενέγραψε το Σύλλογο, ως μέλος στο Μητρώο Πολιτιστικών Φορέων του Υπουργείου. Η αίτηση εγκρίθηκε μετά από έλεγχο της νομιμότητας του Συλλόγου και της αναπτυσσόμενης πολιτιστικής του δραστηριότητας. Με την απόφαση αυτή ο Σύλλογος «Γνωμαγόρας», αποκτά ιδιαίτερο κύρος, τυχάνει επίσημης αναγνώρισης, ως Πολιτιστικός συλλογικός φορέας, από το Υπουργείο Πολιτισμού, το οποίο εφεξής θα παρακολουθεί τις δραστηριότητες του και θα στηρίζει και θα προβάλλει τη δράση του. Ο Σύλλογος, ως μέλος του Φορέα, υποχρεούται να ενημερώνει για κάθε ουσιώδη αλλαγή, π.χ. τροποποίηση καταστατικού, αλλαγή στέγης κλπ., καθώς και για περιπτώσεις πολιτιστικών δραστηριοτήτων, θα τυχάνει προτεραιότητας, σε τυχόν περιπτώσεις ικανοποίησης αιτήματος του από το Υπουργείο, ή αίτησης συμβουλευτικής συνδρομής από τους οικείους φορείς του.

Υπενθυμίζεται ότι, ένας από τους σκοπούς της ίδρυσης του «Γνωμαγόρα», ήταν ο «Αγαθοεργός», λόγω της ανάγκης κοινωνικής συνδρομής και οικονομικής ενίσχυσης, πολλών από τα μέλη του. Με την τελευταία αναθεώρηση του Καταστατικού και λόγω βελτίωσης των οικονομικών συνθηκών, ο Σύλλογος χαρακτηρίστηκε «Πολιτιστικός», χωρίς αυτό να επηρεάζει την αγαθοεργό δράση του.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΝΙΣΥΡΟΥ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»

Γράφει ο Γιώργος Οικονομίδης

Ως Νισύριος της διασποράς αισθάνομαι ιδιαίτερη συγκίνηση, συνειδητοποιώντας την εκατονταετηρίδα, από της ίδρύσεως του Συλλόγου των Νισυρίων της Αθήνας «ο Γνωμαγόρας». Συγκινούμαι μάλιστα περισσότερο, αφιόνοντας τη σκέψη μου να πετάξει στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, αρκετές δεκαετίες πίσω, όταν ο καλός πατέρας μου με πήρε από το χέρι, επτά χρόνων τότε, για να πάμε στη συνεδρίαση του Σωματείου των Νισυρίων Αλεξανδρείας, υπό την Προεδρία του αειμνήστου πατρός Γεώργ. Παρθενάδη. Ήταν λίγο, μετά τον πόλεμο και προφανώς οι Νισύριοι της διασποράς θα συζητούσαν για κάποια μορφή συνδρομής προς τον τόπο καταγωγής τους, τα δεινά της κατοχής και την ανασυγκρότηση του ταλαιπωρημένου τόπου μας. Σ' αυτή την πρώτη μου επαφή με τη Νισύρο, έβλεπα τους συνδρόμους γύρω μου με συμπάθεια αλλά και θαυμασμό, διότι και οι γονείς μου, από τα Νικιά της Νισύρου, μου διηγούνταν ωραίες ιστορίες από το νησί, μας νανούριζαν, έμενα και τη μικρότερη αδελφή μου, με Νισυριακούς σκοπούς, ενσταλάζοντας στην παιδική ψυχή μας την αγάπη και το θαυμασμό, για τις ομορφιές του τόπου μας, που γνώρισαμε πολλά χρόνια αργότερα, όταν εγκαταστάθηκαν στην Ελλάδα.

Κι ερχόμαστε τώρα στο «Γνωμαγόρα», ο οποίος προφανώς πήρε το όνομά του από τον επιφανή Νισύριο Γνωμαγόρα Δωροθέο, του οποίου το όνομα είναι χαραγμένο στην κυλινδρική βάση, που ακόμα σήμερα στηρίζει την Αγία Τράπεζα στο εκκλησάκι της «Καθολικής», στο δρόμο του Λαγκαδιού, στο Μανδράκι. Ο «Γνωμαγόρας», όπως υποδηλώνει το όνομά του, προέρχεται από το «γνώμα» ή «γνώμη» και το ρήμα «αγορεύω». Άρα σημαίνει τον αγορητή της ευθύβουλης κρίσης, που αποφασίζεται και ενεργεί με εγκυρότητα και πειστικότητα, όπως ο Γνωμαγόρας μας, που συμμετείχε σε ναυτική αποστολή με το πλοίο «Ευανδρία Σεβαστά» και τιμήθηκε με πολλά αξιώματα. Αυτός κληροδότησε το όνομα στο σωματείο μας, από το οποίο πηγάζει όλη η Νισυριακή δράση στην Αθήνα.

Ο Ηρόδοτος αναφέρει ότι, οι πρώτοι κάτοικοι της Νισύρου, ήλθαν από την Επιδάουρα. Κατά τον 4ον αιώνα π.χ. η Νισύρος ως πόλη-κράτος, έχει αυτοτελές δικό του νόμισμα. Το Παλαιόκαστρο είναι ένα, από τα καλύτερα σωζόμενα οχυρωματικά έργα του αρχαίου κόσμου και είναι κτισμένο με ηφαιστειακή μαύρη πέτρα. Η Νισύρος κατελήφθη από τους Ιωνάντες Ιππότες το 1314, παρά την προσπάθεια των Βενετών να την καταλάβουν. Οι Ιωνάντες Ιππότες είχαν εκδιωχθεί το 1291 από τη Συρία και την Παλαιστίνη από τους Μουσουλμάνους. Επίσημος Θεός της Νισύρου ήταν ο Ποσειδών, του οποίου τα σύμβολα, η Τρίαινα και το Δελφίνι, απεικονίζονταν στα αρχαία νομίσματα των Νισυρίων. Γνωστή και από τον Όμηρο η Νισύρος, συμμετείχε στον Τρωικό πόλεμο με τριάντα πλοία. Έχει ρωμαϊκά ευρήματα, τάφους, σαρκοφάγους, ειδώλια και μια δραστήρια Εταιρεία Νισυριακών Μελετών, η οποία έχει επιληφθεί πολλών ειδικών μελετών. Η Νισύρος, κατά τον Στράβωνα «Στρογγύλη» και κατά τον Πλίνιο «Πορφυρίδα», έχει πλούσιστη λαογραφική ιστορία, εκκλησίες, μουσεία, μοναστήρια, εξωκλήσια, φυσικές καλλονές, περλίτη, οψιανό, θειούχες ιαματικές πηγές και γεωθερμιά. Έχει καλούς πολίτες στο νησί και πάρα πολλούς αφοσιωμένους ξενιτεμένους συμπολίτες, που διαπρέπουν σε ξένες χώρες.

Με τέτοια υπόσταση λοιπόν, και τέτοια ιστορία και προϊστορία, το σωματείο μας «ο Γνωμαγόρας» έφτασε αισιώς τα εκατόν έτη ζωής. Έγινε αιωνόβιος και συνεχώς προοδεύει γιατί έχει κινήτριες δυνάμεις ανεξάντλητες. Μορφωμένους Προέδρους, άριστα συγκροτημένα διοικητικά συμβούλια, χαλκέντερος ιδρυόντες, μέληροτους ιερώνμενους, εκπαιδευτικούς, δημοσιογράφους. Όλοι ανεξαιρέτως έχουν καταθέσει και αφιερώσει την καρδιά τους στην πατρώα γη και την Νισυριακή παράδοση, Εύγε τους !

Η ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΩΠΗΛΑΤΙΚΟ ΣΤΙΒΟ

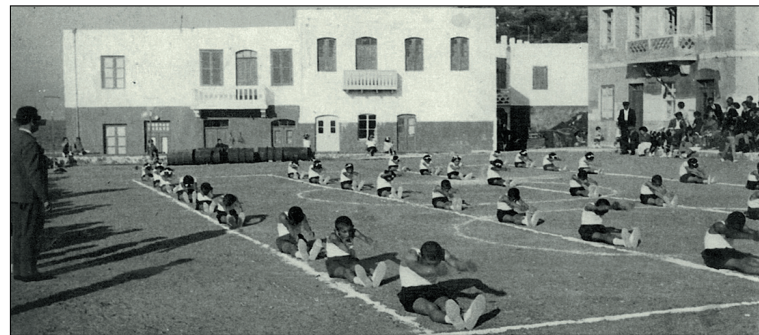
Η Δήμητρα σε διάλειμμα αγώνων

οποίος στάθηκε εμπόδιο στην προετοιμασία, για να μετάσχει τους προερχείς Ολυμπιακούς αγώνες του Τόκιο, γι' αυτό τώρα προσθλπέει στη συμμετοχή της στους μεθεπόμενους Ολυμπιακούς στο Παρίσι. Θα θυμίσουμε ότι, η Δήμητρα - Σοφία στο πρόσφατο παρελθόν είχε στεφθεί χρυσή πρωταθλήτρια στους παγκόσμιους αγώνες στη Σαρασότα της Φλώριδα, στους οποίους πήρε μέρος με τα Εθνικά μας χρώματα.

Θερμά συγχαρητήρια από το Δ.Σ. του «Γνωμαγόρα» και το προσωπικό σύνταξης της εφημερίδας μας και ευχές για να κατακτά νίκες και να ανεβαίνει πάντα ψηλά.

ΟΙ ΣΧΟΛΙΚΕΣ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΕΞΕΙΣ

21 Μαΐου και το ημερολόγιο γράφει «εορτή των Αγίων και ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης», μια μεγάλη ημέρα για τα σχολεία του παλιού καιρού. Γιατί αυτή την ημέρα ήταν καθιερωμένο να τελούνται οι μαθητικές γυμναστικές επιδείξεις, δίνοντας την ευκαιρία στα σχολεία να παρουσιάσουν τα αποτελέσματα της γυμναστικής δραστηριότητας της χρονιάς και στους γονείς να καμαρώσουν τα παιδιά τους να γυμνάζονται μέσα στο φυσικό τους χώρο.

Οι επιδείξεις των σχολείων στο Μανδράκι, ήταν καθιερωμένο να τελούνται στον προαύλιο χώρο του δημοτικού σχολείου, ασφυκτικά γεμάτο από την αθρόα προσέλευση του κόσμου, που εφιλοξενείτο σε καθίσματα, που μετέφεραν οι μαθητές, γι' αυτή την ημέρα, από τα σπίτια τους. Γυμναστές πάντα και υπεύθυνος του προγράμματος ο αείμνηστος δάσκαλός μας Γεώργιος Καμπανής, μετέπειτα ιερέας και δάσκαλος, στη Ρόδο και στην Αμερική. Ανεπαρκής ο χώρος, σε εποχές μάλιστα, που ο αριθμός των μαθητών μετριόταν σε εκατοντάδες. Όμως δεν υπήρχε καταλληλότερος, ώσπου διαμορφώθηκε το γήπεδο στη Φάμπρικα, τη σημερινή πλατεία Ηρώου. Ένας βραχύδης και κακοτράχαλος, τότε, χώρος, που με πρωτοβουλία και προσωπική εργασία των μαθητών, επιχρωματώθηκε, ισοπεδώθηκε και διαμορφώθηκε σε γήπεδο, το μοναδικό, που διέθετε τότε το νησί. Στο «γήπεδο» αυτό έγιναν για πρώτη φορά το 1947, οι γυμναστικές επιδείξεις του Ημιγυμνασίου, με τους μαθητές να φέρουν ομοιομορφή αθλητική ενδυμασία – προσφορά του συμπατριώτη μας Ναυτικού Διοικητή Δωδεκανήσου, Αντιπλοίαρχου Κωνσταντίνου Νικητιάδη. Οργανωτής των επιδείξεων ήταν ο νεοπροσθηθείς στο Ημιγυμνάσιο καθηγητής Σωματικής Αγωγής, ο αείμνηστος Ξενοφών Καλογερόπουλος, ο οποίος είχε πλουτίσει το πρόγραμμα των επιδείξεων, με την προσθήκη αγώνων στίβου και αθλοπαιδιών, φροντίζοντας να εξοπλίσει το χώρο με τα κατάλληλα όργανα και καταστάσεις... Πρωτόγνωρο το θέμα, εντυπωσιακά τα αγωνίσματα και ευγενής η άμιλλα, με την οποία οι αθλητές αγωνίζονταν, καθένας στο άθλημά του. Γι' αυτό και θερμές οι εκδηλώσεις και τα χειροκροτήματα του κόσμου, που εντυπωσιασμένος, παρακολουθούσε τις ασκήσεις και τα αγωνίσματα ως το τέλος.

Για κάποια χρόνια αργότερα ο χώρος συνέχιζε να φιλοξενεί, την ίδια μέρα κάθε χρόνο, τις σχολικές γυμναστικές επιδείξεις, ώσπου κάποιοι σοφοί εγκέφαλοι του Υπουργείου αποφάσισαν την κατάργησή τους. Όμως ο χώρος στη Φάμπρικα, παρέμεινε για να φιλοξενεί μέχρι σήμερα όλες τις εθνικές και άλλες πολιτιστικές και ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, ενώ παραμένει ο προάγγελος της δημιουργίας σε άλλο καταλληλότερο χώρο, των σημερινών αθλητικών εγκαταστάσεων.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΥΡΩ

α.- Προς την Ι. Μονή Παναγίας Σπηλιανής :

- Νικόλαος Αφεντούλης 5.000, Γεωργία Κωνσταντάκη 400, Μαρία Στρακούλα 200, Βασίλ. Στρακούλας 200, Ανθούλα Ν. Ορσάρη 200, Αντωνία Μαυρομάτη 180, Ιωάν. Χατζόγλου 100, Αφροδίτη Κατσαβού 100, Μαρία Μ. Χαρτοφύλη 100, Ειρήνη Κοντορίνη 100, Στέφ. Κοντόπουλος 100, Μαρία Στραμλίδου 100, Ελένη Ψήτου 100, Αργύρης Νικολακάκης 100, Σωτ. Αραμπατζής 90, Μαρία Αντωνάκη 80, Γιούλα Μπλιάμπη 80, Κων. Μαντουδάκης 70, Άννα Λουδάρου 70, Ευαγγελία Μπιζώτα 70, Ιωάννης Ξυδούς 70, Μαρ. Βενιζέλου 50, Ευγεν.Καμρινού 50, Μάρκος Χάλαρης 50, Μαρία-Γέριος Κακιάς 50, Σταυρούλα Μπιλιά 50, Μαρία Γιαμαλή 50, Καλ. Κατσιματίδη 50, Γιώργος Βαμβακόρης 50, Μαρία Μαρίνου 50, Ανατ.Τσέλεκας 50, Αθαν. Ούντης 50, Παναγ. Χατζημηνάτας 50, Λελουδία Σιδηρά 50, Μαρία Παριανού 50, Αφροδίτη Κατσαβού 50, Ειρ. Παπαντώνη 50, Ζωή Τσουράπα, 50, Μαρία Αμφορόπουλου 50, Αντων. Παθιάκης 40, Βασίλ. Τραγάκη 40, Ηλίας Απόστολος 40, Εμμαν. Αντωνάκης 40, Καλ. Σταμάτη 40, Μαρτίνα Κόκκινου 40, Ελευθ. Μανίκας 40, Κυρ.Μπρή 40, Αγγελική-Σοφία Καμπούρη 40, Μιχαήλ Κοσμάς 30, Ζαχαρ. Λαγουδάκης 30, Σοφία Καμπούρη 10, Ειρήνη Σιλβέστρου 10, Μαρία Τορίχη 10.

β.- Προς τον Ι. Ναό Παναγίας Ποταμίτισσης :

- Παναγιώτης Μάρτιν 230 εις μνήμην της μητέρας του Μαρίας, Γεώργ.Σακελλαρίδης 60 εις μνήμην του πατρός του Νικολάου, Ειρήνη Γεωργιάκη 50, Γεώργ., Σακελλαρίδης 40 εις μνήμην του πατέρα του Νικολάου, Ζωή Παντ. Κουρτζή 29, Ασημένη Σακελλαρίδη 20 εις μνήμην του πατέρα της Νικολάου, Άννα Κυρίση 20 Δολ. Αυστραλίας.

Το πλήρωμα της οκτάκωπης πανηγυρίζει για τη νίκη

Νισυρικά Μαντάτα

ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

ΕΠΙΤΟΠΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΑΠΟ ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΛΙΜΕΝΟΛΟΓΩΝ

Με εντατικό ρυθμό ξεκίνησαν οι διαδικασίες σύνταξης της μελέτης, για το έργο βελτίωσης και επέκτασης των λιμενικών εγκαταστάσεων Νισύρου. Ήδη έφτασε στη Νίσυρο κλιμάκιο ειδικών λιμενολόγων, για επιτόπια εξέταση και λήψη των αναγκαίων στοιχείων.

Σε σύσκεψη για το θέμα, παραβρέθηκαν από πλευράς Νισύρου, όπως φαίνεται στο φωτογραφικό στιγμιότυπο, ο Δήμαρχος, ο Αντιδήμαρχος Βασ. Πάχος, και τρεις έμπειροι καπετάνιοι, ο Διαμαντής Χαροφύλης, ο Νίκος Σταυριανός και ο Σπύρος Χατζήστεφανής, οι οποίοι ενημέρωσαν για τη διεύθυνση των ανείμων, που συνήθως πνέουν στην περιοχή και δυσχεραίνουν την ομαλή πριμοδέτηση των πλοίων και για τις καιρικές συνθήκες που επηρεάζουν τον ελλειμισμό των πλοίων στο λιμάνι, πρότενας δε και είναι δεκτές ουσιαστικές παρεμβάσεις επί του συντασσόμενου σχεδίου.

Η σύνταξη της μελέτης, της οποίας ο προϋπολογισμός ανέρχεται το ποσό των 205.000 ευρώ, προβλέπεται να έχει περατωθεί στις αρχές του επόμενου έτους. Και όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο μας, η συντασσόμενη μελέτη θα προβλέπει την επέκταση του υφιστάμενου προβλήτα, συμπλήρωση της εξωτερικής θωράκισης, κατασκευή κυματοθραύστη, νέα παραλιακά κρηπίδωματα, κατασκευή εγκάρσιου προβλήτα, βελτίωση των Η/Μ δικτύων κλπ.

ΟΠΩΣ ΔΗΛΩΣΕ Ο ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗΣ

ΔΗΜΟΠΡΑΤΕΙΤΑΙ Ο ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΣ ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ

Στο στάδιο υλοποίησης, φαίνεται πως μπαίνει το έργο «εγκατάσταση συστήματος βιολογικού καθαρισμού» στη Νίσυρο.

Όπως δήλωσε ο Περιφερειάρχης Γεώργ. Χατζημάρκος προς την εφημερίδα «Ροδιακή»: «Η Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου, επιβεβαιώνοντας την καλή συνεργασία και την υποστηρικτική λειτουργία της προς τους Δήμους, που δεν διαθέτουν τεχνική επάρκεια, για την υλοποίηση μεγάλων έργων, αναλαμβάνει τη δημοπράτηση και υλοποίηση του έργου «Εγκατάσταση επεξεργασίας και αγωγός μεταφοράς λυμάτων στο Μανδράκι Νισύρου».» Και συνεχίζει: «Πρόκειται ένα από τα σπουδαιότερα έργα υποδομής, που λύνει ένα τεράστιο θέμα, που αντιμετωπίζει η Νίσυρος τα τελευταία πενήντα χρόνια, για το οποίο ο Δήμος Νισύρου εργάστηκε σκληρά, για μια τριετία, για την προετοιμασία και την εξασφάλιση της χρηματοδότησης του...».

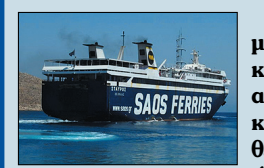
Σύμφωνα πάντα με τις δηλώσεις του Περιφερειάρχη, το υπό δημοπράτηση έργο αφορά την κατασκευή εγκατάστασης επεξεργασίας λυμάτων του οικισμού Μανδρακίου, την κατασκευή αγωγού μεταφοράς τους από την υπάρχουσα δεξαμενή ως τις εγκαταστάσεις επεξεργασίας, την κατασκευή αγωγών για τη μεταφορά επεξεργασμένου νερού, την κατασκευή δεξαμενών αποθήκευσης του νερού, με τα συνοδά αντλιοστάσια και τέλος τη σύνδεση των αντλιοστασίων και των εγκαταστάσεων με το δίκτυο της ΔΕΔΥΕ. Η έναρξη του έργου υπολογίζεται από την ημερομηνία υπογραφής της σύμβασης και η πορεία του θα παρακολουθείται από την Περιφέρεια, η οποία θα το παραδώσει τελειωμένο και σε πλήρη λειτουργία στο Δήμο Νισύρου.

ΑΚΤΟΠΛΟΙΚΑ ΝΕΑ ΝΙΣΥΡΟΥ

Έλυσε κάβο, για πάντα, από το λιμάνι της Νισύρου, το πλοίο «Παναγία Σπηλιανή». Σύμφωνα με πληροφορίες των Ν.Ν., το πλοίο αγοράστηκε από ναυτιλιακή εταιρεία του Κουβέιτ και έχει ήδη δρομολογηθεί σε Ασιατικά λιμάνια. Στη θέση του δρομολογήθηκε το πλοίο JOY STAR, της ίδιας εταιρείας, μήκους 40 μ. και πλάτους 7 μ. και οι μέχρι τώρα πληροφορίες για το ταξίδι είναι καλές και τα οκτώ ταξίδια. Αναχωρεί καθημερινά, πλην Τετάρτης και Κυριακής, από Νίσυρο για Κω ώρα 07.30, πλην της Πέμπτης, που αναχωρεί στις 10.30. Και για Καρδάμωνα κάθε Πέμπτη ώρα 07.00 και Παρασκευή ώρα 17.30. Η εσωτερική συγκοινωνία της Νισύρου με τα άλλα νησιά, εξυπηρετείται επίσης με:

α.- Το Καταμαράν, το οποίο προερχόμενο από Ρόδο κάθε Τρίτη και Πέμπτη, περί ώρα 10.50, επεξεγίνει πρόσφατα το δρομολόγιο μέχρι Α-στυπάλαια, με προσέγγιση Κω και Κάλυμνο, και επιστροφή αυθημερόν, με επανόλιση στη Νίσυρο περί ώρα 16.30.

β.- Το ΕΓ-ΟΓ ΣΤΑΥΡΟΣ, το οποίο προερχόμενο από Ρόδο αναχωρεί για Κω κάθε Δευτέρα και ώρα 17.15 και κάθε Πέμπτη ώραν 18.45 και από Νίσυρο για Ρόδο την Τρίτη περί ώρα 08.45 και Παρασκευή, ώραν 09.45, με προσέγγιση κάθε φορά σε Τήλο, Χάλκη και Σύμη. Σημειώνεται ότι, με απόφαση της εταιρείας ΣΑΟΣ, κατά την περίοδο από 15/9-31/10 όλοι οι επιβάτες των λιμένων προσέγγισης του πλοίου ΣΤΑΥΡΟΣ, θα μετακινούνται δωρεάν, προς κάθε προορισμό, με σκόπο την ενίσχυση της τουριστικής κίνησης των νησιών.

Η συγκοινωνία με τον Πειραιά και ενδιάμεση σύνδεση με άλλα νησιά διεξάγεται με πλοία της εταιρείας BLU STAR, με αναχώρηση από Πειραιά κάθε Κυριακή περί ώρα 12.00 και Πέμπτη περί ώρα 15.00 με κατάπλοο στη Νίσυρο περί ώρα 01.45 και 04.35 αντίστοιχα, της επομένης. Επειδή τόσο οι μέρες, όσο και οι ώρες αναχώρησης υπόκεινται σε αναγκαίες αλλαγές, καλούνται οι ενδιαφερόμενοι να εμβαθαιώσουν τα στοιχεία, επικοινωνώντας με τα οικεία πρακτορεία ή τις αρμόδιες λιμενικές αρχές.

ΜΕ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΒΡΑΒΕΙΑ ΣΕ ΜΑΘΗΤΕΣ ΛΥΚΕΙΟΥ ΝΙΣΥΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ Ν.ΥΟΡΚΗΣ

Σε μια ευγενική και τόσο ευνοϊκή για την καλύτερη άμιλλα μεταξύ των μαθητών, προέβη ο συμπατριώτης μας καθηγητής Δημοσθένης Τριανταφύλλου, (φωτ. δεξιά) από τη Ν. Υόρκη. Με δική του παρέμβαση, η Ελληνική Ακαδημία Φιλοσοφίας και Επιστήμης της Ν. Υόρκης «Ίδρυμα Δημοσθένη και Βαρβάρας Τριανταφύλλου», βράβευσε όλους τους τελειόφοιτους μαθητές του Λυκείου Νισύρου, εις αναγνώριση της επιτυχούς αποπεράτωσης των Λυκειακών σπουδών τους. Συγκεκριμένα η Ακαδημία απένευσε στους 2 πρωτεύσαντες Έπαινο και ποσό 300 δολαρίων και στους υπόλοιπους 11 Έπαινο και από 200 δολάρια. Η ευγενική αυτή χειρονομία έγινε εις μνήμην της συζύγου του κ. Τριανταφύλλου, αείμνηστης Βαρβάρας, το γένος Μιχαήλ Χαλκιά. Η απονομή έγινε σε ειδική εκδήλωση, που έλαβε χώρα στο Λύκειο της Νισύρου την Τετάρτη 9 Ιουνίου, και εξ ονόματος του Δημοσθένη Τριανταφύλλου τα βραβεία απένευσε ο ανιψιός του Γιάννης Κ.Τριανταφύλλου, δημοτικός σύμβουλος Νισύρου. Σε επικοινωνία με την εφημερίδα μας, ο κ. Τριανταφύλλου εξεδίλωσε την ικανοποίησή του, γιατί η προσπάθειά του αυτή είχε αίσιο τέλος, εξέφρασε τις ευχαριστίες του τόσο στο διευθυντή του Λυκείου Γιάννη Κουλάκη, όσο και στα ανήγνια του Τριανταφύλλου και Γιάννη Τριανταφύλλου, καθώς και σε όλους, όσοι συνέβαλαν στην επιτυχία της εκδήλωσης, δίδωσεν δε ότι, πρόθεσθι του είναι η εφετινή βράβευση να καθιερωθεί ως επίσημο θεσμός για τους κατ' έτος πρωτεύσαντες μαθητές του Λυκείου Νισύρου.

Μπράβο στο φίλο Δημοσθένη και θερμά συγχαρητήρια για την ευγενική και αξιοπρόσημη χειρονομία του.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΣΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΛΩΝ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ ΑΜΜΟΥ

Το συνηθισμένο πια πρόβλημα, με τη συσσώρευση άμμου, δημιουργήθηκε και πάλι στη μαρίνα των Πάλων επηρεάζοντας αρνητικά τη ομαλή λειτουργία της, καθώς, καθιστά κάθε φορά δυσχερή, αλλά και επικίνδυνη την είσοδο τουριστικών σκαφών.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος βρίσκεται πάντα στο τραπέζι των συζητήσεων και δεν είναι τυχαίο το ότι, πρόσφατα μίλησαν γι' αυτό την ίδια μέρα τρεις παράγοντες της δημοτικής ζωής του νησιού μας. Συγκεκριμένα, σε συνεντεύξη του στον τηλεοπτικό σταθμό της Κω «Εκφραση», ο Αντιδήμαρχος Δημ. Χασαπλαδάκης, αναφέρθηκε στη σοβαρότητα του προβλήματος και στις επιπτώσεις που έχει στον κατάπλοο των σκαφών και δήλωσε αισιόδοξος, πως σύντομα θα αρχίσουν οι διαδικασίες αποκατάστασης.

Στον ίδιο σταθμό, την ίδια μέρα μίλησε και ο επικεφαλής της μειοψηφίας στο δημοτικό συμβούλιο Παν. Μάρτιν, ο οποίος κατηγόρησε την κατάσταση, αναφέρθηκε στα παράπονα και τη δυσφορία των πληρωμάτων των σκαφών, κατηγορήσε για αδράνεια τον Δημοτικό Λιμενικό Ταμείο Κω-Νισύρου-Αστυπάλαιας, αλλά και τη Δημοτική Αρχή της Νισύρου, γιατί το πρόβλημα, μέχρι τώρα, παραμένει άλυτο, ενώ θα έπρεπε να είχε ληφθεί μέριμνα για αποκατάσταση πριν την έναρξη της θερινής περιόδου.

Την ίδια μέρα κυκλοφόρησε και Δελτίο Τύπου του Δήμου, στο οποίον αναφέρεται ότι ο Δήμος βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις με την εταιρεία, που έχει αναλάβει τη σύνταξη μελέτης για την επέκταση του λιμενίου Νισύρου, προκειμένου να συντάξουν μελέτη και για την περίπτωση της μαρίνας, ώστε να λυθεί το θέμα οριστικά.

Όπως είναι γνωστό, το πρόβλημα στο λιμάνι των Πάλων, δημιουργήθηκε μετά την τελευταία, προ εικοσαετίας περίπου, παρέμβαση, με την κατασκευή κυματοθραύστη, ως προέκταση του βόρειου προβλήτα και την μεταφορά της εισόδου στην ανατολική πλευρά του λιμανιού. Η δημιουργηθείσα νέα κατάσταση, κατά τη γνώμη των ειδικών, εμποδίζει την παλινδρομική κυκλοφορία της άμμου, η οποία συσσωρεύεται στην είσοδο του λιμανιού, ενώ ανεπισημασμένα από την παραλία, από την οποία ολόκληρα και εξαφανίζονται το άλλοτε παχύ στρώμα άμμου.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΙΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΑΡΚΟΣ ΝΙΚ. ΧΑΛΑΡΗΣ

ΦΗΡΟΣΤΕΦΑΝΙ - ΣΑΝΤΟΡΙΝΗ Τηλ. 22860-23229 - 22860-23750

Και στη Σαντορίνη έχουμε τον δικό μας άνθρωπο, τον συμπατριώτη μας το Μάρκο (γιο της Μαρίας του Νικολιδού). Πρόθυμος πάντα, έχει τα μέσα, την ψείρα και τη δυνατότητα για να εξυπηρετήσει όσους επισκέπτονται το γραφείο του.

ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΗ

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Χίλια μπράβο, χίλια εύγε, χίλια ευχαριστώ σε όσους, με οποιοδήποτε τρόπο συνεβαλαν, ώστε να αναμεταδοθούν και εφέτος οι ακολουθίες της Μεγάλης Εβδομάδας, από την Ποταμίτισσα, μέσω δωρυφόρου και να φτάσουν στο σαλόνι του κάθε Νισυρικού σπιτιού, όπου κι αν αυτό βρίσκεται. Ήταν το πιο πολύτιμο δώρο, η πιο μεγάλη προσφορά, που επιφύλαξε κι εφέτος η μάνα Νίσυρος προς τα ξενιτεμένα παιδιά της, παρέχοντάς τους τη δυνατότητα να ζήσουν το όνειρο, να ξαναζήσουν ζωντανά τη θεία μυσταγωγία και να δοκιμάσουν τις πιο γλυκές, τις πιο ευχάριστες αναμνήσεις από εκείνα τα αξέχαστα παλιά.

Ός την άκρη του κόσμου έχουν βρεθεί οι Νισυριοί της διασποράς, όπου ζουν απομονωμένοι, ξένοι εν μέσω ξένων, αφοσιωμένοι στις υποχρεώσεις της καθημερινότητας. Εκεί, μας έχουμε πει, δεν ξέρεις πότε ξημερώνει η Λαμπρή και πότε τα Χριστούγεννα. Και να τώρα, ξαφνικά ήρθε το...θαύμα. Ήρθε η τεχνολογία για να τους φέρει -όσοις μπόρεσαν να συνδεθούν- σε απ' ευθείας σύνδεση με την πατρίδα, να βρεθούν Μεγαλοβδομαδιάτικα μέσα στην Ποταμίτισσα, να ξαναζήσουν τα παιδικά τους χρόνια, να ακούσουν τα εγκώμια, να προσκυνήσουν τον Επτάφιο και να ακούσουν τις πόμπες στη σκάλα της Σπηλιανής, την ώρα που ο παπά Στέφανος «περνούσε» την Ευχή. Πάντα η νοσταλγία αποτελεί τον αχώριστο σύντροφο του κάθε ξενιτεμένου και πάντα τον στρέφει πίσω στα παλιά, γεμίζοντάς τον από τις γλυκές αναμνήσεις του παρελθόντος. Κι είναι γνωστό πως η νοσταλγία αυτή είναι πιο έντονη και...ταλαιπωρεί πιο πολύ σε μεγάλες μέρες, σε μέρες, που έχουν σημάδεψει τη ζωή μας, με αναμνήσεις που αποτελούν αχώριστο σύντροφο. Τέτοιες μέρες αναμνήσεις είναι και οι μεγάλες γιορτές της Χριστιανοσύνης, το Πάσχα, τα Χριστούγεννα, η Πρωτοχρονιά, που καθέννας και καθενιά νοσταλγεί να ξαναβρεθεί στον τόπο του και να ξαναζήσει όλα, όσα άφησε πίσω του στα χρόνια που πέρασαν. Όλα περνούσαν από τη σκέψη του σαν ταινία κι όλα αντέχουν ώσπου να οβήσει το όνειρο.

Να όμως τώρα, που το όνειρο ζωντανέψει, η εικόνα δεν είναι εικονική, οι ψαλμωδίες δεν είναι από το κασετόφωνο κι ο χώρος, που ανοίγεται μπροστά στον καθένα, είναι αυτός ο ίδιος, ο γνήσιος, εδώ, που μικρός, προτομή κρηναίνοντας δειλά και συνεσταλαγμένα το χέρι της μαμάς κι αργότερα ένιωθε την ανάγκη να σηκωθεί πρωί-πρωί, με το χτύπημα της καμπάνας για να τρέξει και να ντυθεί παπαδάτος στο Ιερό Βήμα, να ανεβεί στο αναλόγιο, ή να πάρει θέσει κοντά στους συμμεθητές του. Και μεγάλος παρακολουθούσε τα μυστήρια. Ζούσε τις μεγάλες ώρες της πίστης μας κι έπαιρνε δύναμη, για την καθημερινή προσπάθεια. Ιερή η στιγμή, βαθεία η συγκίνηση, μικρό το δάκρυ, που χύθηκε στα πρόσωπα όλων, κι ολόθερη η ευχή, να αξιωθούν σύντομα να παρακολουθήσουν ζωντανά κι απ' όλο τον τις ανεπανάληπτες αυτές στιγμές, κάτω από τη στέγη του καθεδρικού Ναού της γενέτειρας μας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΝΙΣΥΡΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΠΕΤΕΙΑΚΟΣ ΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ 60 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΤΗΣ

Ειδικόν Επετειακό Τόμο, με τίτλο «Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος στη Νίσυρο», εξέδωσεν η Εταιρεία Νισυριακών Μελετών, στα πλαίσια των εκδηλώσεων, για τη συμπλήρωση 60 χρόνων ζωής της. Συγγραφέας του τόμου είναι ο Γιάννης Χαροφύλης και χορηγός της έκδοσης ο γνωστός συμπατριώτης μας από τη Ν.Υόρκη Ντίνος Ράλλης.

Αποτελείται από 160 σελίδες, στις οποίες καταγράφεται το χρονικό της ιστορικής επίσκεψης στη Νίσυρο, από 4 έως 6 Αυγούστου του 2001, του Προκαθημένου της Ορθοδοξίας, ο οποίος τίμησε το νησί μας, λάμπρυνε, με την παρουσία του τις εκδηλώσεις για τη συμπλήρωση 600 χρόνων ζωής της Ι.Μονής Παναγίας Σπηλιανής και απένευσε την ευλογία του στα πλήθη των πιστών, που έσπευσαν εις προύπανησίν του. Ο αναγνώστης του βιβλίου θα έχει την ευκαιρία να συναντήσει και τους παπικούς λόγους, που απηύθυνε ο Πατριάρχης, λόγους αγάπης, στοργής, νοουθεσίας, αισιοδοξίας, θάρρους, που θα παραμένουν ως παρακαταθήκη, για τις επόμενες γενιές.

Το βιβλίο προλογίζει ο Πρόεδρος της Εταιρείας Κώστας Χαροφύλης, προτάσσοντας χαιρετιστήρια μνημόνια των Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτών Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ και Λέρου, Καλύμνου και Αστυπάλαιας Παϊσίου, καθώς και του Ηγουμένου της Μονής της Σπηλιανής Αρχμ. Στεφάνου Καλλιπί, ενώ η έκδοση πλαισιώνεται και με έγχρωμα φωτογραφικά στιγμιότυπα από την επίσκεψη. Η παρουσίασή του έχει προγραμματιστεί να γίνει στη Νίσυρο τον προσεχά Αύγουστο.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Ο ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ

ΜΕ ΤΗ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ.

Με ζωηρό ενδιαφέρον προσέρχονται οι κάτοικοι της Νισύρου για εμβολιασμό, κατά της πανδημίας, εν όψει μάλιστα και της τουριστικής περιόδου, κατά την οποία ο κίνδυνος μετάδοσης είναι αυξημένος. Και θα πρέπει να εξαρθεί και να επαινέθει η ανταπόκριση και το ενδιαφέρον, με το οποίο, τόσο το ιατρικό, όσο και το νοσηλευτικό προσωπικό του τοπικού ιατρείου, έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού και το ότι στη δική του συμβολή οφείλεται εν πολλοίς το γεγονός ότι, ο κόσμος του νησιού μας θωρακίστηκε κατά του κορονοϊού και η Νίσυρος κατάφερε να παραμείνει άτρωτη από τα δεινά, που επισηρεύει στο πέρασμά της η φοβερή αυτή μάστιγα. Να είναι βέβαιο πως, το ενδιαφέρον, η προσπάθεια και η ακούραστη προσφορά τους ιδιαίτερα εκτιμάται από την τοπική κοινωνία, ενώ θερμές ευχαριστίες εκφράζονται και από τους Νισυριούς της διασποράς, για την εν γένει φροντίδα, που καταβάλλουν αυτοί οι άγρυπνοι φρουροί της υγείας των δικών τους ανθρώπων, αλλά και όλων των συμπατριωτών τους, που παραμένουν στο νησί.

